

Jezus zegt...

Deel 7

Word volmaakt!

**Een selectie uit Gods Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook IK zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

BD.

Wie was Bertha Dudde?

Mattheüs 5, 43-48

- 8773 God openbaart zich als het volmaaktste wezen
- 8797 God schiep alleen wezens in dezelfde volmaaktheid (1)
- 8798 God schiep alleen wezens in dezelfde volmaaktheid (2)
- 6474 De waarheid is noodzakelijk om volmaakt te worden
- 6877 “Wordt volmaakt, zoals uw Vader volmaakt is”
- 2928 Streven naar volmaaktheid
- 5741 Verandering van wil in vrijheid - Volmaaktheid
- 7143 De serieuze wil om volmaakt te worden
- 7893 Volmaaktheid betekent aanpassing aan de goddelijke wil
- 7035 Versterking van de wil door Jezus Christus - De beoordeling van de wil
- 5727 “U moet volmaakt worden, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is”
- 4128 “Alleen wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem”
- 7446 De Geest van Jezus Christus is de Liefde - De tegenwoordigheid van God
- 7342 Eenwording met God door de Liefde
- 8523 Voorwaarde om de voltooiing op aarde te bereiken
- 8980 Zwaar leed kan het kindschap Gods opleveren
- 7162 Elk gebeuren moet de ziel tot voltooiing dienen
- 2129 Gebed - Vereniging met God - Belangrijk gebeuren
- 4461 De brug naar God - Gebed - Verkleining van de kloof
- 6568 Jezus Christus schenker van kracht en leider
- 7338 Hulp van de geestelijke wezens om volmaakt te worden
- 8420 Pas door het verlossingswerk is een “vergoddelijking” mogelijk
- 6367 Het openen van de poort naar de gelukzaligheid
- 3195 Lichtsferen - Verschillende lichtsterkte - Kindschap Gods
- 2259 De aan God gelijke wil van het volmaakte geestelijke en werkzaam zijn
Scheppen en weer tot leven brengen
- 4008 Het kindschap Gods - Eenwording van Jezus Christus met God
- 6955 Alleen op deze aarde is het kindschap Gods te bereiken

7013 Het begrip tijd in de staat van volmaaktheid

7627 Aaneensluiting - De gelukzaligheid van de evenbeelden Gods

Mattheüs 5, 43-48

⁴³ Gij hebt gehoord dat gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand haten.

⁴⁴ Maar ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor uw vervolgers;

⁴⁵ opdat gij zonen van uw Vader in de hemelen zijn moogt; want Hij doet zijn zon opgaan over bozen en goeden en geeft regen over rechtschapenen en goddelozen.

⁴⁶ Immers, indien gij liefhebt wie u liefhebben, welke aanspraak op loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?

⁴⁷ En indien gij alleen uw broeders groet, wat bijzonders doet gij dan? Doen ook de heidenen niet hetzelfde?

⁴⁸ Weest gij dan volmaakt, zoals uw hemelse Vader volmaakt is.

BD.8773

8 maart 1964

God openbaart zich als het volmaaktste wezen

Steeds weer ervaart u het bewijs van Mijn tegenwoordigheid, wanneer Ik tot u spreek en u dit toespreken van Mij verneemt. Want u zou Mij niet kunnen horen wanneer Ik Zelf Mij niet wilde openbaren. Maar omdat Ik het voor dringend noodzakelijk houd, dat u kennis neemt van het Wezen aan wie u uw bestaan te danken hebt, en daar Ik ook wil dat u over dit Wezen geen verkeerd beeld wordt geschetst, uit Ik Me Zelf tegenover u en bewijs Ik u daardoor Mijn aanwezigheid. Want van het onderkennen van Mij Zelf hangt het af of u Mij liefhebt.

En daarom moet u allereerst van Mijn Wezen vernemen dat het in zich Liefde is en dat het u met Zijn Liefde graag voor altijd en eeuwig gelukkig wil maken. Ik openbaar Me aan u. Ik geef u uitvoerig kennis van Mijn besturen en werkzaam zijn, van Mijn Macht en Mijn Wijsheid. Ik wil Me Zelf als het volmaaktste Wezen aan u bekend maken, opdat u leert Mij lief te hebben. Ik wil niets anders bereiken door Mijn openbaringen, dan dat u Mij weer de liefde zult schenken die u eens voor Mij had gevoeld en waardoor u onuitsprekelijk gelukkig was.

Maar nu is uw leven geen toestand van geluk en zaligheid, omdat één ding u ontbreekt: omdat de kracht van Mijn Liefde u niet doorstraalt. Maar die kan u alleen doorstralen, wanneer u zelf in liefde voor Mij uw hart opent. En om dit laatste te bereiken, doe Ik u een weten toekomen, dat u er wel toe zou kunnen aanzetten Mij liefde te schenken. Want dit weten is zo geweldig en omvangrijk

en u leert daardoor uw God en Schepper kennen in Zijn diepe Vaderliefde, die u voortdurend gelukkig wil maken. U leert Mij te zien als het volmaaktste Wezen. En u stuurt bewust aan op dit volmaaktste Wezen. U verlangt vurig weer naar de vereniging met Mij, die eens bestond. En Ik Zelf kan u nu ook weer naar Mij toe trekken en u gelukkig maken tot in alle eeuwigheid.

Dit is het doel ervan dat Ik Me steeds weer aan u mensen openbaar door het Woord, dat Ik u aanspreek, omdat u geheel zonder enig inzicht bent, zonder al het weten dat overeenstemt met de waarheid. En omdat dan ook uw aardse leven een nutteloos leven is, wanneer u niet doelbewust op Mij aanstuurt, maar alleen de wereld en de vreugden ervan beleeft. Vooreerst vind Ik het voldoende dat u overtuigd gelooft in een God, in een Macht die u heeft geschapen. Maar dit overtuigd geloof hebben slechts weinig mensen, omdat daartoe ook een leven in liefde hoort.

Maar het vormgeloof spoort de mensen niet aan om verbinding met Mij te zoeken. Het levende geloof daarentegen brengt al door gedachten de band met Mij tot stand en de mens komt Mij stap voor stap naderbij, omdat hij door een leven in liefde de band met Mij steeds hechter vorm geeft en Ik hem ook niet meer van Mij weg laat gaan. En dan is het ook mogelijk Mij aan hem te openbaren. Eerst door middel van gedachten, tot Ik dan tot hem kan spreken en hij Mij zal vernemen, ofschoon dit gebeuren op verschillende manieren plaatsvindt. Maar hij zal steeds Mijn Woord herkennen, ofwel gesproken door Mijn dienaren, ofwel in de Schrift vervat.

De wil om door Mij toegesproken te worden, verzekert hem steeds van Mijn toespreken. En dan zal hij helder inzicht verkrijgen, want Ik zal hem ook kunnen onderrichten door Mijn Geest, opdat het licht in hem zal worden en zijn weten zal toenemen en zijn liefde voor Mij steeds meer ontbrandt. Dan is zijn gang over de aarde als mens niet tevergeefs. Dan zal hij zijn doel bereiken, hij zal de aaneensluiting met Mij vinden en eeuwig gelukkig zijn.

Amen

BD.8797

3 april 1964

God schiep alleen wezens in dezelfde volmaaktheid (1)

Door Mij is slechts een enkel wezen uitgestraald: Lucifer, de lichtdrager, die Ik Me schiep om Mij en Mijn Liefde aan hem te kunnen schenken. Een wezen, dat

daarom als Mijn evenbeeld was vormgegeven, dat in hoogste volmaaktheid uit Mij voortkwam, dat als denkbeeld voor Me stond en ook al bestond in zijn volheid van licht en kracht, zoals het ook niet anders kon zijn, omdat uit Mij niets gebrekkigs kon voortkomen.

Dit wezen schiep Ik Me tot eigen diepe vreugde, omdat Mijn oerwezen Liefde is en liefde voortdurend gelukkig wil maken, maar er tevoren niets wezenlijks aanwezig was dat Mijn Liefde in zich kon opnemen. Het was een spiegelbeeld van Mij Zelf. Ik Zelf zag Me in dit wezen, dat door Mij buiten Mij geplaatst was. Het was als het ware Mijn tweede Ik, dat Liefde, Wijsheid en Macht evenzo in zich verenigde, dat het niet anders kon zijn dan Ik Zelf, en dat derhalve ook onuitsprekelijk gelukzalig was, omdat de kracht van Mijn Liefde het voortdurend doorstroomde. Ik wilde eenzelfde wezen naast Mij hebben, omdat Ik uitermate gelukkig was in Mijn scheppende kracht en deze zelfde gelukzaligheid een wezen wilde bereiden van welks geluk Ik nu kon genieten.

Mijn oersubstantie is Liefde. En deze Liefde is wederom Kracht. De kracht van Mijn Liefde kon niet werkeloos blijven en liet onophoudelijk geestelijke scheppingen ontstaan. Maar niemand buiten Mij kon zich in deze scheppingen verheugen en dat bewoog Me om een evenbeeld te scheppen. Een wezen dat precies zo geaard was als Ik Zelf, dat wel alleen een begin had, terwijl Ik sinds eeuwigheid bestond. Ik genoot mateloze gelukzaligheden door het uitstralen van de kracht van Mijn Liefde in dit door Mij geschapen wezen, dat nu - doorstroomd van dezelfde liefdekracht - eveneens scheppend werkzaam wilde zijn en ook zijn kon, omdat het geheel vrij was.

Het ging volledig op in Mijn Liefde. Er was een voortdurende uitwisseling van liefde, want de Liefde die Ik het wezen schonk, gaf het Mij evenzo weer terug. Het wezen was Me toegedaan en ging geheel in Mij op. En dat betekende ongehinderde doorstraling van Liefde, ongehinderd doorstralen met Kracht die werkzaam wilde zijn. En daar het scheppen van de eerste lichtgeest Mij de grootste vreugde had bereid, zo bestond ook diens vreugde in het scheppen van dezelfde wezens. Dus kwam uit onze beider liefdekracht een ontelbaar leger van dezelfde wezens voort, die allen hoogst volmaakt en uitermate gelukzalig waren.

Dit gebeuren is u mensen al herhaaldelijk door Mijn openbaringen duidelijk gemaakt. En toch stelt u steeds weer vragen wie eigenlijk de Schepper van de hoge en hoogste lichtwezens was, omdat u als mens al een ander denkbeeld van de oergeschapen lichtgeest hebt, omdat u niet meer het volledige inzicht bezit als gevolg van de zonde. Maar u vergeet dat alle oergeesten hun oorsprong hebben in Mij en in de lichtdrager, dat deze laatste Mijn kracht gebruikte voor het scheppen van alle geestelijke wezens, dat u dus uit Mij bent en uit hem, maar ook dat zijn wil Mijn kracht gebruikte die hem onbeperkt toevloede. En zo zult u ook

begrijpen dat de lichtdrager een uitzonderingspositie innam, omdat hij de enige was die door Mij Zelf in het leven werd geroepen. Hij heeft nu door zijn afval van Mij wel zijn kracht en macht verloren, hij verloor zijn inzicht en viel in de diepste diepte, maar als wezen is hij nog steeds dezelfde oergeschapen geest, die nu werkzaam is als tegenpool, zoals hij tevoren Mij in vurigste liefde was toegedaan en de grootste gelukzaligheden genoot.

Alle andere gevallen wezens werden in hun oersubstantie opgelost. De eens als wezen uitgestraalde kracht werd omgevormd tot scheppingen van de meest uiteenlopende aard. Maar de lichtdrager, die al het licht verloren had, bleef in zijn wezen wat hij was vanaf het eerste begin, alleen geheel veranderd in het tegendeel, zodat hij Mijn tegenpool werd. En nu dient hij Mij als tegenpool bij het terugbrengen van het gevallen geestelijke.

Want eens is dit geestelijke op de proef gesteld, zich uit te spreken voor Mij of voor hem, en het volgde hem en werd ongelukkig. En nu wordt het steeds weer op de proef gesteld, want Mijn huidige tegenstander volhardt in zijn recht op de gevallen wezens, evenals ook Ik hen niet opgeef, die uit Mijn Liefdekracht zijn voortgekomen. Maar het wezen zelf neemt het besluit. Mijn tegenstander doet zijn rechten gelden en werkt in negatieve zin op de wezens in, terwijl Ik door positief inwerken de wezens voor Mij probeer te winnen.

En ontelbare wezens staan Mij bij, die ook door hem geschapen zijn, maar die Mij als Krachtbron erkennen, uit Wie ook hij is voortgekomen. En deze wezens zijn in hun gelukzaligheid gebleven, omdat ze nog onafgebroken Mijn kracht van Liefde ontvangen en scheppend en vormend werkzaam zijn. Ik-bewuste wezens zijn echter alleen uit Mij en de lichtdrager gemeenschappelijk buiten ons geplaatst en deze ik-bewuste wezens blijven ook bestaan tot in alle eeuwigheid.

Alleen de eens gevallen wezens verloren voor een bepaalde tijd hun ik-bewustzijn, om de klim omhoog uit de diepte weer te kunnen afleggen in opgeloste toestand. Maar ze krijgen het ik-bewustzijn weer terug zodra ze de laatste wilsproof als mens moeten afleggen. Maar steeds moet er met een wezenlijke tegenstander van Mij rekening worden gehouden, want hij is gebleven wat hij was en hij zal ook blijven wie hij is, voor eeuwige tijden. Maar toch zal hij eenmaal zijn wezen weer veranderen en zich omvormen tot liefde. En ook hij zal weer onbeperkt gelukkig zijn. Dan zal Mijn Liefde hem weer doorstralen, zoals het was in het allereerste begin.

Amen

BD.8798

4 april 1964

God schiep alleen wezens in dezelfde volmaaktheid (2)

Maar er is na de schepping van Mijn eerste lichtwezen door Mij Zelf niets tweederangs uit Mij en dit lichtwezen voortgekomen. U mensen bent nog steeds in uw denken begrensd, omdat u nog niet volmaakt bent. En zo is ook de gedachte in u opgekomen dat de uit ons beider Liefde voortgekomen wezens niet met het eerstgeschapen wezen kunnen worden gelijkgesteld. Maar deze gedachte is verkeerd, want het was dezelfde kracht en dezelfde wil van Liefde die hen liet ontstaan. En er waren steeds alleen hoogst volmaakte wezens, echte evenbeelden van Mij Zelf.

U mensen meet wel uw medemensen aan elkaar af. U zult rijpere en minder rijpe karakters kunnen waarnemen. En daarom gelooft u ook zulke waardeoordelen te kunnen hebben over de wezens die in het allereerste begin werden geschapen. Maar het moet u dan ook begrijpelijk zijn, dat zulke waardeoordelen niet gepast zijn tegenover de voortbrengselen die uit Mij en Mijn Liefde voortkwamen. Er bestond alleen het hoogst volmaakte, wat er ook aan geestelijke zaken werd geschapen. En in het bijzonder bevonden de geschapen wezens zich in hoogste volmaaktheid.

Dat ze desondanks voor een deel gevallen zijn, geeft u niet het recht aan te nemen, dat deze “gevallen” wezens minder volmaakt waren; dat ze vielen, omdat hun verwekker Lucifer door zijn steeds terugkerende afweer van Mijn Liefdekracht wezens van geringere waarde zou hebben geschapen. Want zelfs van de eerste door onze Liefdewil voortgebrachte wezens, volgde een deel hem na, toen hij zich van Mij afkeerde en op de diepte aanstuurde. Ook was de wil van de afzonderlijke wezens niet verschillend sterk, maar vrij. En dit verklaart alles. Want de vrijheid kent ook geen beperking en een vrije wil moet zich naar alle richtingen kunnen ontplooiën.

Het verkeerde denken van de afzonderlijke wezens is de tweede verklaring voor de val. Want het denkvermogen liet ook een foutief denken toe, een andere uitleg van dat, wat als Mijn Woord door de voortdurende doorstraling van Liefde in de wezens weerklonk. Ze waren niet gedwongen het Woord op één manier uit te leggen. Ze konden er krachtens hun denkvermogen ook een andere betekenis in leggen en hebben dit ook gedaan toen ze Mijn Liefde afwezen. Want daardoor verloren ze ook aan kracht van inzicht en hun denken raakte verward. En er kwam nog bij, dat de hun onbeperkt toestromende Liefdekracht hen aanmatigend liet worden, dat ze in hun volheid van kracht meenden dezelfde macht te hebben, dat dus de liefde voor hun Schepper afnam en het wezen als het ware eisen stelde,

wat tot uitdrukking kwam in het verlangen, dat Ik Me aan de wezens zichtbaar bekend moest maken.

Ze geloofden daartoe het recht te hebben en deze verkeerde gedachtegang werd op hen overgedragen door Mijn eerstgeschapen wezen. Want het had deze begeerte, ondanks beter inzicht, dat deze onvervuld moest blijven indien de door Mij geschapen wezens zouden blijven bestaan. Er kan dus wel van geen der gevallen wezens gezegd worden, dat het alleen maar een slachtoffer van de wil van zijn verwekker zou zijn geweest. Want ieder afzonderlijk wezen had zijn zelfbeschikkingsrecht en bezat ook het helderste inzicht. Maar ieder gevallen wezen werd aanmatigend van geest en vergat, of wilde niet erkennen, dat het uit Mij was voortgekomen, dat Ik dus zijn Schepper en Vader ben geweest, tegen wie in opstand te komen de zwaarste zonde was, die het wezen zelf nooit meer zou hebben kunnen teniet doen.

Alle wezens waren volmaakt en hetzelfde geschapen. En dat alleen al is een bewijs van een buitengewoon grote schuld: dat een deel van de wezens Mij trouw bleef, die net zo waren geschapen, alleen hun liefde voor Mij behielden, terwijl de “gevallen” Mijn Liefde afwezen en dat hun grote oerzonde is geweest, die nu Eén teniet zou moeten doen, die tot Mijn wezens behoorde die Mij trouw waren gebleven.

De gevallen wezens zijn niet te verontschuldigen met welke gebrekkigheid dan ook, met ontbrekende kracht van inzicht, matig licht of zwakke wil. Ze waren precies zo geschapen als diegenen die Mij trouw bleven, maar ze namen in het bewustzijn van hun onmetelijke kracht uit aanmatiging Mijn Liefdekracht niet meer aan en werden daardoor nu ook van elke kracht beroofd. Ze moeten zich met veel moeite weer de kracht bevechten, willen ze weer dat worden wat ze waren in het eerste begin.

Elke gebrekkigheid zou een verontschuldiging zijn geweest voor de afval van een wezen, maar die was er niet. En toen Lucifer de eindeloze schare zag van de geschapenen die zich in het helderste licht bevonden en grootste kracht, die uit zijn wil en met gebruikmaking van Mijn kracht waren voortgekomen, verhief hij zich boven Mij, omdat hij Mij niet kon zien, maar hij zelf voor de eindeloze schaar der geesten zichtbaar was in zijn heerlijkheid.

Maar talloos vele oergeesten bleven Mij trouw, die precies eender geschapen waren als die afgevallenen. En ze hadden vanuit Mij niets voor, alleen dat ze de eindeloze Liefde die hen vervulde, die ze voortdurend van Mij ontvingen, Mij weer teruggaven en daardoor steeds gelukkiger werden, terwijl de liefde van de gevallen wezens een zelfzuchtige liefde werd, die niet meer gelukkig wilde maken, daarentegen alleen maar wilde nemen.

Dit gebeuren zal voor u mensen onverklaarbaar zijn en blijven, omdat het een geestelijk gebeuren was dat ook alleen de geest kan begrijpen. Desondanks kan u ongeveer de samenhang worden verklaard, die Mij ertoe bracht de materiële wereld en haar scheppingen te laten ontstaan. En steeds weer zal Ik proberen, voor zover uw verstand het begrijpt, u opheldering te geven en voor u elke verkeerde opvatting recht te zetten. Want al een enkele verkeerde gedachte is voldoende, dat u zich een valse gedachtenconstructie bouwt, die u dan niet meer zult willen slopen en die toch ver van de waarheid af staat.

U doet er ook goed aan niet over zaken te piekeren die voor het heil van uw ziel van geen belang zijn, waar alleen maar een soort van weetgierigheid is te onderkennen, waarvan de bevrediging helemaal niet bijdraagt tot het rijp laten worden van de ziel. Want wat u absoluut nodig hebt te weten, dat zal Ik u ook doen toekomen, maar steeds met de beperking dat uw eigen zielenrijpheid de mate bepaalt waarin Ik uitdeel.

Doch steeds zult u moeten weten dat Ik hoogst volmaakt ben, dat alles op Mijn Liefde, Wijsheid en Macht is gebaseerd en dat er geen onvolkomenheden kunnen bestaan, waar deze band met Mij bestaat. En deze heeft bestaan bij de schepping van de wezens, want het buiten Mij geplaatste wezen - de Lichtdrager - was Mij in diepste liefde toegedaan en kon daarom ook onbeperkte gelukzaligheden ontvangen door het toestromen van de kracht van Mijn Liefde. En het gebruikte deze Liefdekracht weer naar Mijn wil, omdat zijn wil evenzo gericht was als de Mijne, zolang de innigste Liefde ons verbond.

Maar elke scheppingsdaad vereiste het toestromen van de kracht van Mijn Liefde. En dus was ook ieder geschapen wezen volmaakt te noemen, toen het in het leven werd geroepen. Dat het toen helemaal veranderde en een onvolmaakt wezen werd, was alleen het gevolg van zijn vrije wil, die zo lang gelijk met Mij opging, als de liefde van het wezen Mij toebehoorde. Toen het Mijn Liefde afwees, moest het uit de eeuwige ordening treden. Het bezat echter zolang het helderste licht, tot het definitief beslist had zich van Mij af te keren. Toen pas verloor het zijn inzicht. Toen pas verduisterde zijn geest en toen pas stond het tegenover Mij. Het was niet meer een goddelijk wezen. Integendeel, het nam alle eigenschappen aan van degene die Mij als eerste zijn liefde opzegde en Mijn tegenstander werd.

Nu had het zijn volmaaktheid prijsgegeven. Het was gebrekkig gevormd en het was Mij vijandig gezind. De kracht van Mijn Liefde kon hem niet meer treffen en dus verhardde elke geestelijke substantie, die Ik nu omvormde tot scheppingen die materie werden, tot het geheel tegenovergestelde van dat wat het aanvankelijk was geweest. Dit gevallen wezenlijke heeft evenwel te allen tijde de mogelijkheid zijn oerstaat terug te winnen, wanneer het daartoe bereid is, wanneer het zijn

weerstand tegen Mij opgeeft en zich eens weer in vrije wil door Mijn Liefdekracht laat aanstralen. De afval van Mij vond plaats in vrije wil en de terugkeer naar Mij moet eveneens in vrije wil geschieden. Dan zal het wezen weer grenzeloos gelukkig zijn en het ook eeuwig blijven.

Amen

BD.6474

12 februari 1956

De waarheid is noodzakelijk om volmaakt te worden

Mijn Geest leidt u binnen in de waarheid. Zult u kunnen aannemen dat Ik, uw God en Vader van eeuwigheid, die volkomen Liefde ben en die u uit Mijn Liefde heb geschapen, u de waarheid zou willen onthouden? Zult u kunnen aannemen dat Ik u in een toestand zou willen laten blijven die niet volmaakt kan worden genoemd, terwijl Ik anderzijds u het leven op aarde als mens heb gegeven, opdat u volmaakt zult worden? Zoals u mensen bent, staat u nog ver van de volmaaktheid af en dan bent u ook ver verwijderd van de waarheid. Maar nooit is dat Mijn wil. Integendeel, u wilt zelf niet aan deze gebrekkige toestand ontsnappen.

Daar het echter Mijn doel is, u tot volmaakte wezens te veranderen, moet van Mijn kant uit ook alles worden gedaan wat daarbij helpt. En het belangrijkste om de staat van volmaaktheid te bereiken is het doen toekomen van de waarheid, het inzien van de waarheid en dan de levenswijze volgens dit inzicht. U zult niet volmaakt kunnen worden zolang u nog verkeerd denkt. Want u zou dan nooit het juiste doen dat de volmaaktheid als gevolg zou hebben. Eerst moet u de waarheid worden overgebracht. Dan pas is het mogelijk Mij als de eeuwige Waarheid te leren kennen en lief te hebben en dan pas zult u de volmaaktheid tegemoet kunnen gaan.

De graad van de kracht van uw inzicht bepaalt u zelf door de graad van de liefde die u in u ontsteekt. En daarom kan de mate van weten heel verschillend zijn, in overeenstemming met de graad van liefde. Maar het zal steeds beantwoorden aan de waarheid, wanneer u maar in de waarheid zult willen wandelen. Uw wil alleen bepaalt of u juist of verkeerd denkt, of u waarheid of verkeerd weten krijgt overgebracht. Maar u zult er zeker van kunnen zijn, dat Ik u nooit in verkeerd denken laat voortgaan, wanneer u diep in uw hart begeert in de waarheid te staan. Want als u de waarheid verlangt, verlangt u Mij Zelf en aan dit verlangen zal Ik steeds voldoen.

Ik wil dat u volmaakt wordt, omdat u dan pas gelukkig zult kunnen zijn. En Ik wil u gelukzaligheden bereiden, omdat u Mijn kinderen bent, die Ik liefheb, omdat u uit Mijn Liefde bent voortgekomen. Ik wil dat u volmaakt zult worden. Geloof u dat u deze volmaaktheid zult kunnen bereiken met een verkeerd denken? Met een denken dat Mijn tegenstander op u overdraagt om u verre te houden van de volmaaktheid?

Dwaling en leugen is duisternis. Het zijn tekenen van gebrek aan inzicht, gevolgen van uw vroegere afval van Mij en tekenen van het toebehoren aan Mijn tegenstander, die al het licht in zich in duisternis heeft laten omslaan. U bevindt zich dus in zijn gebied, zolang u zich ver van de waarheid, in een verkeerd denken bevindt. Wil Ik u nu weer naar het licht leiden, wil Ik dat u weer het volledige inzicht hebt, dat u de duisternis ontvlucht, dan moet Ik u dus de helderste waarheid bezorgen. En deze waarheid zult u in alle overvloed van Mij in ontvangst kunnen nemen. Ik zal ze steeds aan u uitdelen, zodra u ze wilt ontvangen. Alleen uw wil bepaalt de graad van licht waarin u staat.

De fundamentele waarheden die u nu ontvangt, zullen u onderrichten hoe u een verder weten verkrijgt. Maar de grondwaarheid is de wet van de eeuwige ordening, de liefde voor Mij en voor de naaste. En hoe u zich nu instelt tegenover deze wet, zo ook zal de graad van uw inzicht zijn, die u nu enorm zult kunnen vergroten. U zult dus in het diepste weten kunnen binnendringen met Mijn ondersteuning, omdat u zich door de liefde aan Mij - dat wil zeggen: Mijn oerwezen - aanpast en dus steeds helderder en duidelijker zult inzien wat u bent, waar u vandaan komt en welke bestemming u eens zult moeten nakomen, wanneer u volmaakt bent.

Alles wat u tot volmaaktheid dient, zult u van Mij kunnen betrekken, wanneer het uw wil is volmaakt te worden. En zo zult u ook onbeperkt waarheid ontvangen. Want de eeuwige Waarheid zal u niets onthouden, opdat u weer wordt wat u was vanaf het eerste begin: in het hoogste licht staande wezens, die onmetelijk gelukkig waren en daarom weer gelukkig moeten worden.

Amen

BD.6877

24 juli 1957

“Wordt volmaakt, zoals uw Vader volmaakt is”

Er is u een tijd toegekend voor verlossing. En deze tijd is volop voldoende, dat u vrij zult kunnen worden en na de dood van uw lichaam het lichtrijk zult kunnen binnengaan, wanneer u hem maar juist benut en een beroep doet op alle genaden die u in deze tijd ter beschikking staan. Want Ik verlang waarlijk niets onmogelijks van u. En Mijn Woorden: “Word volmaakt zoals uw Vader in de hemel volmaakt is” zouden niet gerechtvaardigd zijn, wanneer het moeilijk of onmogelijk zou zijn de volmaaktheid op aarde te bereiken. Maar één ding is daarbij noodzakelijk: uw wil om het doel te bereiken waarvoor u op aarde vertoeft.

Uw wil is vrij en deze alleen bepaalt de graad van rijpheid die uw ziel op het einde van uw aardse leven heeft bereikt. In vrije wil zult u de genaden moeten gebruiken, die u weliswaar onbegrensd ter beschikking staan, maar die geen enkele dwang op u uitoefenen. Veeleer blijven ze gewoonweg zonder uitwerking, wanneer ze niet graag en dankbaar worden aangenomen. Deze toevloed van genaden is dus voor alle mensen, dus kunnen alle mensen de volmaaktheid op aarde bereiken. En zo is ook geen mens tegenover een ander in het nadeel. Geen mens wordt bevoordeeld en een grotere mate van genaden toegezonden. Maar wel kan de één de grote schat van genade opgraven, terwijl de ander er achteloos aan voorbij gaat.

En het aannemen en gebruiken van genaden is niet van het lot van de mens afhankelijk, van zijn levenssituatie of de aardse werkkring, want de mogelijkheid om genaden onbeperkt in ontvangst te nemen heeft ieder mens, omdat dit alleen een zaak van de ziel is. Een aangelegenheid van de vrije wil, omdat geen aardse macht of geen aardse levensomstandigheden een mens kunnen dwingen geestelijke goederen te ontberen, wanneer de wil van de mens maar bereid is zich door middel van gedachten met Mij in verbinding te stellen en hij Mij nu vraagt om genade en kracht. Want deze komen hem van Mij uit toe onder uitschakeling van aardse hindernissen. Het zijn goederen welke de ziel worden overgebracht en die ieder mens in gelijke mate kan ontvangen. Het gaat er alleen om naar welke kant de mens zijn wil richt en tot deze richting van zijn wil kan of wordt hij door niets of niemand gedwongen.

De ziel is bij het begin van haar belichaming als mens wel door dichte omhullingen omsloten, die haar het binnendringen van het licht beletten, maar een klein vonkje verlicht haar toch van binnen uit, dat haar beïnvloedt goed te denken en te willen. Neemt ze nu deze zachte invloed in acht, dan wordt het van binnen steeds helderder. Slaat ze er geen acht op, dan heeft ze dus al een genade afgewezen, want juist bij het begin van haar belichaming staan haar beschermgeesten terzijde, ongeacht in welke levenssituatie de mens zich bevindt.

Dwang wordt ook door hen niet gebruikt, maar de mens kan zich naar het goede toekeren, omdat deze beschermgeesten verhinderen dat slechte invloed de wil onvrij maakt. En zodra de mens zelf kan denken, heeft hij ook zelf het onderscheidingsvermogen voor goed en kwaad in zich, omdat de uitwerkingen door goed of slecht handelen van de medemensen hem zelf evenzo raken. En zelfs wanneer hij door uiterlijke omstandigheden gedwongen zou zijn om slecht te handelen, kan de innerlijke wil zich daartegen verzetten, en deze wil vormt dus de mens.

Maar een goede wil neemt steeds genaden aan en deze worden hem waarlijk onbepert toegestuurd. Daarom heeft dus iedere ziel de mogelijkheid in de haar ter beschikking staande tijd haar omhullingen totaal af te stoten. Ze kan volmaakt worden, want elke zwakheid kan worden opgeheven door genaden, wanneer de mens maar bereid is gebruik te maken van de hem ter beschikking staande schat van genade. Want deze heeft Jezus Christus verworven door Zijn dood aan het kruis.

En geen mens hoeft zwak te blijven. Geen mens is meer reddeloos aan Mijn tegenstander overgeleverd. Ieder mens kan vanuit genaden zalig worden. Hij moet alleen zijn vrije wil op de goddelijke Verlosser richten. Zolang het nog donker is in hem en hij dus geen enkel weten of inzicht bezit, moet hij de impuls van het geestvonkje in zich in acht nemen, dat hem aanspoort om het goede te willen en juist te handelen. Dan benut hij de eerste grote gave van genade en dan zal hij zich ook steeds openstellen voor de toevloed van genaden, die ook nooit zal opdrogen, zolang de mens op aarde vertoeft, maar die altijd de vrije wil eist om nu ook werkzaam te kunnen worden, maar dan ook het bereiken van het doel garandeert: volmaakt te worden.

Amen

BD.2928

16 oktober 1943

Streven naar volmaaktheid

Het onvolmaakte belet zichzelf de toegang tot God en het kan eeuwig niet het aanschouwen van God bereiken, wanneer het er niet naar streeft zijn onvolmaaktheid af te leggen en zich aan te passen aan het volmaakte Wezen van God. Het kan ook niet de stralings van God in ontvangst nemen, zolang het zich niet voor deze stralings openstelt in het besef van zijn gebrekkige toestand, om deze toestand op te heffen. Het streven naar volmaaktheid is een eerste vereiste

om deze te bereiken. Maar streven zal de mens pas, wanneer hij zichzelf ziet als onvolmaakt wezen. Maar dit inzicht ontbreekt de mensen, en wel omdat ze een hoogst volmaakt Wezen niet meer willen erkennen, omdat ze een dergelijk Wezen - de eeuwige Godheid - niet meer met hun denken in overeenstemming kunnen brengen, en omdat ze geen voeling hebben met dit hoogst volmaakte Wezen.

Zelfs wanneer ze over God spreken en voorwenden dat ze in Hem geloven, vormen ze zich toch geen juist begrip van Zijn grootte en volmaaktheid, omdat ze er nog niet serieus over hebben nagedacht, hoe klein ze tegenover hun Schepper zijn en hoe onvergelijkbaar verheven het hoogste Wezen is, aan wie alle macht ter beschikking staat in de hemel en op de aarde. Een innerlijke bespiegeling daarover, een innerlijk zich verdiepen in de bewijzen van de goddelijke Liefde, Wijsheid en Almacht, die aan de mens in elk scheppingswerk zichtbaar worden, laat hem pas een vermoeden krijgen van de eigen ontoereikendheid en onvolmaaktheid, omdat hij zich nu pas bewust wordt van de volmaaktheid Gods. En dan pas begint er van de kant van de mens een streven, wanneer dit inzicht hem ertoe aanzet, wanneer hij er vurig naar verlangt, het hoogste en volmaaktste Wezen tegenover zichzelf gunstig te stemmen, wanneer hij de Liefde en het welgevallen van dit Wezen zou kunnen verkrijgen en nu zijn best doet om volmaakt te worden. Want pas een bewust streven laat hem rijp worden.

Nu pas wordt de afstand tot God kleiner. De mens ziet zich als een schepsel van het volmaaktste Wezen. Hij ziet zich als een wezen dat oorspronkelijk eveneens volmaakt was en wiens einddoel weer de oertoestand is. Hij weet dat zijn afval van God hem ook de onvolmaaktheid heeft opgeleverd en hij weet ook dat de terugkeer naar God alleen kan plaatsvinden in de staat van volmaaktheid, dat deze hem pas de nabijheid van God oplevert en dat hij alleen door volmaaktheid tot het aanschouwen van God kan komen, omdat de aaneensluiting met God een aanpassen aan het hoogste en volmaaktste Wezen vereist.

Amen

BD.5741

7 augustus 1953

Verandering van wil in vrijheid - Volmaaktheid

Niet Mijn wil kan de afstand tot Mij verkleinen, maar alleen uw wil moet dit volbrengen. Want niet Mijn wil heeft u verstoten, maar uzelf bent in vrije wil van Mij weggegaan. U hebt Mij afgewezen en daardoor een kloof tussen u en Mij

geschapen, die u nu zelf ook zult moeten overbruggen als u weer bij Mij wilt komen. Ik Zelf neem u met open armen weer op als u terugkeert in het Vaderhuis.

Maar Ik zal u nooit tegen uw wil tot mij trekken, omdat Mij er minder aan gelegen is u te bezitten dan uw liefde voor Mij, die dan ook uw wil verandert, zodat u vrijwillig naar Mij terugkeert. Een terugkeer naar Mij betekent echter onbeperkte gelukzaligheid. En zo zult u voor uzelf de staat van gelukzaligheid zelf kunnen en moeten verschaffen. Hij kan u niet door Mij worden gegeven, wanneer de voorwaarde van de Mij toegekeerde wil niet aanwezig is.

Ik ben bereid u alles te geven. Ik zal u waarlijk niets onthouden wat u begeert. Maar het is Mij onmogelijk uw wil onvrij te maken, omdat Ik Zelf dan in strijd zou moeten handelen met Mijn wet van de eeuwige ordening. Want Mijn schepselen zijn geschapen naar Mijn evenbeeld. Het waren wezens die de vrije wil in zich moesten hebben, omdat ze volmaakt uit Mij zijn voortgekomen. En wat volmaakt uit Mij is ontstaan, kan wel uit eigen wil, maar niet door Mijn wil onvolmaakt worden. Dus het kan zelf zijn wil van Mij afkeren, maar Ik kan nu niet de vrije wil onvrij maken en daardoor Mijn schepsel het bewijs van zijn goddelijke oorsprong afnemen.

Want Ik ben volmaakt en handel daarom niet tegen Mijn ordening van eeuwigheid in. Dus daarom kan Ik de mensen niet verhinderen te zondigen en een verkeerde levenswandel te leiden. Ik kan ze niet dwingen om in Mij te geloven en nog minder kan Ik ze dwingen Mij lief te hebben, dus weer naar Mij terug te keren. Ik kan alleen alles doen wat hun wil zou kunnen veranderen, echter niet moet veranderen, daar er anders waarlijk geen wezen meer zou bestaan dat ver van Mij verwijderd is, maar ook geen vrij, gelukkig wezen dat volmaakt zou zijn. De vrije wil is oerwet van eeuwigheid en hij is van oorsprong ook wettelijk in ieder door Mij geschapen wezen.

En dat moet voor u mensen de verklaring zijn voor de toestanden op de aarde, die u gebrekkig voorkomen en die alleen de vrije wil van de mens zelf kan veranderen. Wat Mijn Macht kan volbrengen, heeft Mijn Liefde al gedaan. Maar waar de vrijheid van uw wil moet worden gehandhaafd, daar zult alleen nog maar uzelf werkzaam kunnen worden. En Mijn Liefde zal u elke ondersteuning verlenen, omdat Ik Zelf immers wil dat u naar Mij terugkeert. En al gaan er eeuwigheden voorbij tot u in vrije wil weer op Mij aanstuurt, dan zal Ik u toch nooit onder dwang terugleiden, omdat Ik wil dat u uw staat van volmaaktheid weer bereikt, omdat Ik wil dat u zich als Mijn kinderen vrijwillig in liefde aan Mij onderwerpt.

Amen

BD.7143

11 juni 1958

De serieuze wil om volmaakt te worden

Dat u onvolmaakt bent belet u echter niet volmaakt te worden. Want daartoe hebt u allen het vermogen in u. U allen zult een doel kunnen bereiken, wanneer u maar naar dit doel streeft. Deze onvolmaaktheid van u is weliswaar een toestand van krachteloosheid en zonder licht zijn, maar dit euvel kan worden opgeheven op grond van uw wil om datgene wat u ontbreekt van Mij te vragen. Niets is zo gemakkelijk te bewerkstelligen als juist die toevoer van licht en kracht, omdat Ik voortdurend bereid ben om te geven en alleen van u verlang, dat u Mij om Mijn gaven verzoekt. En alleen uw wil is hierbij vereist.

Maar wanneer u eenmaal ernstig uw onvolmaakte toestand overdenkt en tegelijkertijd zich voorstelt, dat u in volheid van licht en kracht zou kunnen werken, dat u in staat zou zijn alles tot stand te brengen, dat u alles zou kunnen doorzien en daarbij onvoorstelbaar geluk zou voelen - en dat u nu van Mij uit de verzekering wordt gegeven dat u zich zelf deze staat zult kunnen verschaffen - dan zou u toch uw gehele wil moeten aanwenden, u tot Mij te wenden en van Mij ondersteuning - dus toevoer van kracht - te vragen. En u zult waarlijk deze roep niet tevergeefs hebben gedaan, want Ik wacht er alleen maar op om u overvloedig te kunnen bedenken.

U zou geen genoegen moeten nemen met uw aardse bestaan, dat u vaak genoeg uw eigen zwakheid en onwetendheid in uw bewustzijn laat komen. U zou het verlangen moeten hebben uit die gebrekkige toestand weg te komen, maar u blijft in uw onverschilligheid. En wanneer u bij één van uw medemensen een dergelijke verandering uit de toestand van zwakheid in de staat van licht en kracht zult kunnen vaststellen, dan bent u veel eerder geneigd die mens als abnormaal te kwalificeren. En u weet en gelooft niet, dat hij er dicht bij is in zijn oerstaat binnen te zijn gegaan, waar hij kon scheppen en werken met Mij en in Mijn wil.

De afstand tot de vroegere volmaaktheid is te groot. En daarom wordt niet geloofd, dat deze kan worden bereikt gedurende het aardse leven door ieder mens die het toch ernstig wil. En het ontbreekt de mensen ook aan kennis van de oorzaak van de eigen onvolmaakte toestand en daarom ook van de betekenis van Jezus Christus en Zijn missie, daar ze zich anders in hun zwakke wil tot Hem zouden wenden om hulp, dat wil zeggen versterking van wil. En daar Ik en Jezus

Christus één is, gaat het dus weer alleen om de roep tot God, die door ieder mens omhoog kan worden gezonden en die dan steeds tot gevolg zal hebben, dat hij steeds meer opheldering krijgt over elke samenhang, over reden en doel van het aardse leven als mens.

Maar elke roep vereist de wil van de mens. En daar deze vrij is, ligt het dus aan u mensen zelf, of en in hoeverre u uw onvolmaaktheid kwijt raakt. Het ligt aan uzelf of u de weg neemt naar Mij, of u zich zult laten helpen, indien u zelf nog te zwak bent. Maar u bent altijd verzekerd van hulp. En u zou moeten begrijpen wat u wordt aangeboden. U zou eens ernstig moeten nadenken en deze wil zou u al de juiste gedachten opleveren, die u alleen maar zou hoeven te volgen. Want Ik doe alles voor u. Ik ben tot elke hulp bereid. Alleen één ding kan Ik niet: u tegen uw wil naar de volmaaktheid leiden.

Dat nu uw wil uiterst verzwakt is, staat vast, in het bijzonder in de laatste tijd voor het einde. Maar juist in deze eindtijd werk Ik buitengewoon rijk aan genaden op de mensen in. En zodoende is het voor u niet onmogelijk de weg naar Mij te vinden. En u zult in de eindtijd steeds meer buitengewoon begaafde mensen aantreffen, die de weg naar Mij hebben genomen en nu van Mij in buitengewone mate licht en kracht in ontvangst nemen. En bij hen zouden nog velen steun kunnen vinden en dezelfde weg gaan, want u allen bent voorbestemd om volmaakt te zijn en u allen zult op aarde dit doel kunnen bereiken, wanneer u het maar volkomen ernstig wilt.

Amen

BD.7893

14 mei 1961

Volmaaktheid betekent aanpassing aan de goddelijke wil

Een levend geloof kan waarlijk bergen verzetten. En u zou over alle elementen van de natuur kunnen gebieden, als u dit levend geloof zou hebben. U zou uw wil op mensen en dieren kunnen overdragen, wanneer u in een levend geloof daardoor zou willen helpen in aardse nood. En u zou dan werken met Mijn kracht, omdat u in levend geloof heel innig met Mij bent verbonden en dan Mijn kracht onbeperkt zou kunnen gebruiken. Maar wat wil dat zeggen, een levend geloof bezitten?

Het wil dit zeggen: een zo hoge graad van liefde te bezitten, dat u het volledige inzicht hebt, kennis hebt van alle samenhang en nu ook uw vroegere gesteldheid

kent, toen u buitengewoon machtig en wijs uit Mij bent voortgekomen. Dit weten, dat u - als zelf tot liefde geworden - nu bezit, laat u aan niets meer twijfelen, omdat u nu ook Mij en Mijn Wezen juist ziet, dat in zich Liefde, Wijsheid en Macht is. En daar u eens als Mijn evenbeelden was geschapen, ziet u ook in dat in u dezelfde macht aanwezig is, wanneer u met Mij in verbinding staat, of ook wel: omdat u met Mij in verbinding staat. Dan dus is uw geloof levend. U bent helemaal overtuigd dat u tot alles in staat bent. Maar u gebruikt nu ook uw macht volgens uw innerlijk inzicht. U zult nu nooit iets proberen te verwezenlijken, wat niet volgens Mijn wil zou zijn, want uw wil is dan ook dezelfde als de Mijne, omdat u tot inzicht, tot het licht, tot het juiste weten bent gekomen.

Een levend geloof hebben zonder de liefde is niet mogelijk. Maar de liefde garandeert ook een inzicht in Mijn heilsplan van eeuwigheid. De Liefde waarborgt dat u juist denkt en handelt, dat uw wil gelijk gericht is aan de Mijne, dat u niet tegen Mijn heilsplan van eeuwigheid in zult werken, wanneer in u het juiste weten is, wanneer u in het licht van de waarheid wandelt. Want al bezit u dan ook een levend geloof dat u in staat stelt alles te volbrengen, zo zult u toch niet de nu in u aanwezige geloofskracht gebruiken om te werken tegen Mijn Liefde en Wijsheid in. Want uw wil, die zich dan ook aan de Mijne heeft aangepast, verhindert zoiets, zodat dus ook elk werk van liefde aan de naaste, dat het levend geloof volbrengt, in overeenstemming met Mijn wil zal zijn, wanneer het voor diens zielenheil dienstig is. Want Mijn doel is en blijft het gelukkig worden van Mijn schepselen, het rijp worden van de zielen, het naar Mij terugvoeren van het eens gevallen geestelijke. En Mijn Liefde en Wijsheid zal zich steeds alleen in overeenstemming met dit doel uiten. En daar Ik sinds eeuwigheid op de hoogte ben van de wil van de mensen, is ook Mijn heilsplan sinds eeuwigheid vastgesteld. En het zal niet omver kunnen worden geworpen door mensen, bij wie nog het diepe inzicht ontbreekt.

Wilt u machtig zijn op aarde en iets groots volbrengen, dan zult u de liefde in u moeten doen ontvlammen tot de hoogste gloed. Deze liefdegloed echter straalt het helderste licht uit en in dit licht herkent u Mij en Mijn Wezen, dat Liefde, Wijsheid en Macht is. Maar dan kent u ook Mijn doel en Mijn buitengewoon wijs Liefdeplan. En het zou dan waarlijk niet in u opkomen tegengesteld aan dit plan werkzaam te zijn. U zou alleen steeds trachten in liefde op uw medemensen in te werken, dat ook zij zich tot liefde vormen, omdat u inziet dat de liefde de enige weg omhoog is, naar Mij en naar het eeuwige leven.

Een levend geloof is het teken van een grote zielenrijpheid, een hoge graad van liefde die dit geloof het leven geeft. En u zult waarlijk in een dergelijk geloof ook bergen kunnen verzetten. U zult echter steeds in samenhang met Mij werken, omdat uw liefde u innig met Mij heeft aaneengesloten. En dan bent u op de

hoogte van Mijn wil. U voelt hem in uw hart en u handelt daarnaar. Maar deze wil zal nooit tegen Mijn Liefde en Wijsheid zijn gericht. Want ook in u kan geen verkeerde wil werkzaam zijn, ook u zult dan alleen nog denken en willen als Ik. Ook voor u zal dan alleen nog de verlossing van het geestelijke belangrijk zijn en u zult de zielen willen helpen, die nog in de duisternis smachten. Maar aardse begeerten zullen u vreemd zijn en u nooit aanleiding geven de kracht van het geloof werkzaam te laten worden.

Amen

BD.7035

6 februari 1958

Versterking van de wil door Jezus Christus - De beoordeling van de wil

De wil volstaat waar de daad niet kan worden uitgevoerd. Want u mensen wordt naar uw wil beoordeeld, hoe deze is gericht. Maar dat zal u niet vrijstellen van het uitvoeren, van het werkzaam worden van de wil, wanneer dit laatste mogelijk is. Want alleen woorden zijn niet voldoende. De wil moet serieus zijn. En een serieuze wil doet ook alles wat in het vermogen van de mensen ligt. Maar dat u ook kracht wordt toegevoerd zodra Ik uw ernstige wil zie, is vanzelfsprekend, daar Ik u anders niet ter verantwoording zou kunnen roepen voor verzuim wanneer u had kunnen handelen. Maar u hebt beslist hulp nodig om vat te kunnen krijgen op de oprechte wil.

Alleen de vrije wilbeslissing is de zin van uw bestaan op aarde, welke echter nauwelijks door u juist zou worden genomen, wanneer deze wil geen versterking zou ervaren door Jezus Christus. Weliswaar is ieder mens in staat zijn wil op Mij te richten, maar hij zou steeds weer in een zwakke wil vervallen en daarom ook de uitvoering van zijn wil vaak achterwege laten. Maar de ommekeer van zijn wil naar Mij maakt het Mij al mogelijk, hem naar de bron van genade van het verlossingswerk te leiden. Ze maakt het Mij mogelijk de wil ook van kracht te voorzien en op hem in te werken door Mijn Geest, dat hij wordt aangespoord om werken van liefde te verrichten. En zo kan hij de toevoer van kracht al ondervinden, wanneer hij deze innerlijke aandrang opvolgt.

Maar de hulp van Jezus Christus maakt de zekere geestelijke vooruitgang pas mogelijk, daar anders zijn wil steeds weer zou worden verlamd door de aanvechting van Mijn tegenstander, die nog steeds macht heeft over de mens omdat deze nog niet vrij is van zijn zondesschuld. Desondanks acht Ik de Mij

toegekeerde wil zeer hoog en Ik rust niet eerder tot de mens de weg heeft genomen naar het kruis. Want Ik heb waarlijk middelen genoeg om dit te bereiken, wanneer de mens maar eenmaal de gedachten aan Mij in zich werkzaam laat zijn. En Ik heb ook het recht om met Mijn tegenstander om deze mens te strijden. Maar wendt de mens zich nu bewust tot Jezus Christus, dan is zijn wil niet meer zo gemakkelijk te verzwakken. Dan streeft hij bewust het doel na en dan zal hij ook steeds op zijn wil de daad laten volgen en dus hogerop klimmen en rijp van ziel worden. Want de hulp van Jezus Christus bestaat niet alleen in de versterking van wil, maar ook in het scheppen van gelegenheden de naastenliefde te beoefenen.

Maar Mijn tegenstander weet het voor elkaar te krijgen, dat ook aan werkzaam zijn in liefde paal en perk wordt gesteld. Hij weet de harten van zijn aanhangers zo te verharderen, dat zij ook hun medemensen een werkzaam zijn in liefde verbieden. En deze aanhangers zijn ware knechten van de satan. Want ze grijpen beslissend in de geestelijke ontwikkeling in. Maar ze bereiken hun doel niet, want waar de mens het werkzaam zijn in liefde wordt verboden, daar beoordeel Ik de wil en laat hem evenveel meetellen als een volbrachte daad. En Mijn tegenstander zal het klaarspelen, Mijn goddelijke geboden van de liefde buiten werking te stellen, waar de wil nog zo zwak is dat die geen innerlijke weerstand biedt.

Maar Ik beoordeel het hart van de mens, niet de uiterlijk zichtbare daad. Maar van deze daad ontsla Ik ook geen mens bij wie de verwezenlijking ervan mogelijk is. En zo hebt u opnieuw een verklaring, dat en waarom Ik werken van liefde van u vraag; dat en waarom de ernstige wil om te helpen dezelfde waardering krijgt, waar het werk noodgedwongen achterwege moet blijven. Maar Ik stel Me niet tevreden met alleen de wil, die zonder werkzaam te worden de noodzakelijke ernst laat ontbreken. Maar zolang u nog niet de weg naar Jezus Christus bent gegaan, zal uw wil nog erg verzwakt zijn. En daarom zult u een beroep moeten doen op de genaden van het verlossingswerk om deze zwakke wil te boven te komen. Maar dan zult u met grote ijver uw doel nastreven, dat te doen wat Mijn wil is: in de Liefde op te gaan naar Mij en naar uw medemensen en daardoor het hemelrijk te verwerven.

Amen

BD.5727

19 juli 1953

“U moet volmaakt worden, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is”

U moet volmaakt worden, zoals uw Vader in de Hemel volmaakt is. Dat is waarlijk een uitspraak die u zou kunnen doen twijfelen over zijn herkomst uit Mij. Want hoe u mensen ook geard zult mogen zijn, er zal zich wel niemand aanmatigen Mijn volmaaktheid te bereiken. En daarom zijn deze Woorden voor u onbegrijpelijk en komen ze u voor als niet uitvoerbaar. En toch zijn ze eenvoudig te verklaren: dat u zich alleen tot liefde zult moeten vormen.

De Liefde is Mijn eigenlijke Ik. En hebt u zichzelf tot Liefde gevormd, dan bent u ook een goddelijk wezen geworden en iets goddelijks is ook volmaakt te noemen. De Liefde is het goddelijke, omdat ze Mijn Oerwezen is. En wat dus vervuld is van liefde, moet bijgevolg ook vervuld zijn van God, dat wil zeggen: alle goddelijke eigenschappen in zich hebben die het als een volmaakt wezen bestempelen.

Als mens bent u nog zo gebrekkig gevormd, omdat u zich eens heeft ontgoddelijkt door verkeerde wil en afwijzing van de Liefdekracht uit Mij. U hebt zelf de Liefde verspeeld en bent bijgevolg onvolmaakte schepselen geworden die niet meer als Mijn kinderen konden worden beschouwd toen ze van Mij afvielen. En ofschoon u niet meer in de uiterste diepte smacht, ofschoon u dichter bij Mij bent gekomen, bent u toch nog zonder liefde en daarom ook nog zo onvolmaakt. En daarom wordt u voortdurend gemaand uw wezen te veranderen, te streven naar volmaaktheid, die alleen kan worden bereikt door zelfvorming tot liefde.

Want de liefde is de aanpassing aan Mij. En Ik ben de eeuwige Liefde. Wel is het voor een mens die nog in de verkeerde liefde leeft - in de eigenliefde - heel moeilijk deze achter te stellen en de verkeerde liefde te veranderen in goddelijke liefde, die zonder enig eigenbelang werkzaam is. En daarom is het dus voor hem ook moeilijk voor te stellen, de volmaaktheid van de Vader in de hemel te bereiken. Maar ze is te bereiken door Jezus Christus aan te roepen, die alle zwakken te hulp komt die Hem om hulp vragen.

Wat Ik van de mensen verlang, kan vervuld worden. Alleen kan de wil van de mens te zwak zijn om Mijn verlangen serieus in acht te nemen. En voor deze verzwakte wil is er versterking door Jezus Christus. Ik Zelf help dus ieder die serieus de volmaaktheid wil bereiken. Want Ik haal diegene die naar de Vader verlangt naar Me toe. Ik help hem, dat zijn hart week wordt en tot hulp bereid, dat hij zelf een werk van liefde als een stil geluk ervaart. En Ik spoor hem altijd aan werkzaam te zijn in liefde, zonder echter zijn vrije wil aan te tasten.

De wil van de mens blijft vrij, zal echter sterker worden hoe inniger hij zich bij de Heiland en Verlosser Jezus Christus aansluit, die hij nu in staat is lief te hebben. Hij komt dus door de liefde steeds dichterbij Me, tot hij zijn wezen vergoddelijkt en hij zich steeds meer vervolmaakt en - als hij zich door de liefde innig bij Mij aansluit - hij met Mijn Liefdekracht helemaal is vervuld en dus volmaakt is zoals de Vader in de hemel volmaakt is.

De mens keert in zijn oertoestand terug, want hij is in alle volmaaktheid uit Mij voortgekomen. Hij is geschapen naar Mijn evenbeeld, waaronder de geestelijke volmaaktheid is te verstaan. En hij kan dit ook zeer zeker weer bereiken door het vervullen van Mijn wil tijdens zijn leven op aarde, door het vervullen van Mijn geboden van Liefde, die de mens enkel de weg wijzen volmaakt te worden, om voor eeuwig tot de Vader terug te keren, uit wiens Liefde hij eens is voortgekomen.

Amen

BD.4128

22 september 1947

“Alleen wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem”

De liefde moet in u opvlammen, wilt u met Mij verenigd zijn. Alleen wie in de liefde blijft - die blijft in Mij en Ik in hem. En zo moet u zich in uw hart voelen aangespoord uw medemens liefde te geven, hem te verblijden en zijn genegenheid te winnen. U moet u in voortdurende harmonie met hem bevinden, u moet voor uw naaste vriend en broeder zijn en u moet vreugde en leed met hem delen en ook steeds proberen zijn lot op aarde te verlichten.

En u moet ook steeds het voornemen hebben hem geestelijk juist te leiden, omdat dit de belangrijkste en mooiste bevestiging in liefde is, zijn ziel te redden of vooruit te helpen. En als de liefde u aanzet, u zich dus in het diepste innerlijk gedrongen voelt tot het beoefenen van de naastenliefde, ben Ik nauw met u verbonden, want het gevoel van de liefde is reeds het Mijn in bezit nemen van u. Het is een overstromen van Mijn Liefdekracht op u, het is een gevolg van uw wil die zich naar het goede toekeert, dus een wenden naar Mij - al is het ook onbewust.

Ik zou u wel allen aan Mijn Hart kunnen trekken. Ik zou in u de liefde kunnen doen ontbranden in een ogenblik en zou zo u allen voor Mij kunnen winnen, als Ik dat wilde. Maar dan zou Ik geen schepselen hebben die Mijn evenbeeld

zouden zijn, maar alleen wezens die al bepaald waren, aan wie de vrije wil, het teken van hun goddelijkheid, ontbrak. Ik echter wil met volmaakte wezens arbeiden en scheppen, Ik wil hun het hoogste geluk geven omdat Mijn Liefde voor hen oneindig diep is. Ik kan dat echter alleen bij een bepaalde graad van rijpheid, die de mensen op aarde moeten bereiken en ook kunnen bereiken.

Daarom moet Ik u voortdurend vermanen tot 'n ijverig werkzaam zijn in de liefde, omdat Ik met u verbonden wil zijn, om dan pas in alle volheid in u te kunnen werken en zo de kracht van de liefde te vermeerderen, opdat u zelf tot goddelijke wezens wordt zoals het in het allereerste begin uw bestemming was. Ik wil een zijn met u, maar u moet deze eenwording in vrije wil bewerkstelligen.

Daarom moet u zelf de liefde beoefenen, u moet onophoudelijk uw best doen goede daden te verrichten. U moet uw gevoelens veranderen als ze nog niet als liefde in u ontbrand zijn. U moet goed willen zijn dan zult u het ook kunnen, want een dergelijke wil zegen Ik en geef ook kracht het goede te verwezenlijken. U moet met Mij verbonden willen zijn, en Ik zal dan tot u komen en u in bezit nemen om u nooit meer los te laten en Mij van u te verwijderen. Want Mijn Liefde is zo diep dat Ze niet eerder rusten zal tot de volkomen vereniging heeft plaatsgevonden, omdat dit de oertoestand was, omdat Mijn schepselen van Mij waren uitgegaan en onherroepelijk weer tot Mij moeten terugkeren.

Amen

BD.7446

4 november 1959

De Geest van Jezus Christus is de Liefde - De tegenwoordigheid van God

Niemand wordt zonder Jezus Christus zalig. Steeds weer wordt u dat gezegd, want u mensen bent nog niet erg van de Geest van Jezus Christus doordrongen, daar u anders niet in zwakheid van geloof en krachteloosheid zou voortgaan, zelfs wanneer u de wil hebt tot de mijnen te behoren. De Geest van Jezus Christus is de Liefdegeest, van welke Hij zo helemaal doordrongen was, dat Mijn tegenwoordigheid in Hem dus mogelijk werd. Of anders gezegd: Mijn Liefdegeest doordrong Hem en zo was Ik het Zelf, die in Hem was. De goddelijke Liefdegeest moet eerst in u kunnen werken. Pas dan zult u kunnen zeggen: Jezus Christus is in mij, God Zelf is in mij aanwezig.

En Ik wil in u aanwezig zijn. En uw hele bestaan is daarom een aaneenschakeling van belevissen, die alle geschikt zijn om Mij in liefde naderbij te komen en zo Mijn tegenwoordigheid mogelijk te maken. Want u wordt voortdurend aangespoord om in liefde werkzaam te zijn. En als u dit beoefent, zal de goddelijke Liefdegeest u steeds meer doorstralen. En dan zult u met Mij in Jezus Christus verbonden zijn en Ik zal u met kracht en licht vervullen, omdat Ik in u aanwezig kan zijn. Maar deze verhouding tussen u en Mij moet levend zijn, daar anders ook uw geloof een dood geloof is, daar Ik anders niet bij u tegenwoordig kan zijn. En alleen in de liefde zal uw geloof het ware leven vinden.

Laat de goddelijke Liefde zelf in u zijn. Want met elk werk van liefde trekt u haar naar u toe. En als u dus in de liefde leeft, leeft u ook met Mij, en Ik ben de eeuwige Liefde. En Ik verlaat u eeuwig niet meer. Ook niet, wanneer u niet in staat bent Mijn nabijheid te bespeuren. Ik ben bij u, die van goede wil bent. Maar denk er altijd over na waarom u Mij vaak niet kunt voelen. Denk erover na dat Mijn Liefde niet werkzaam kan worden ofschoon ze altijd u geldt, dat Mijn Liefde pas dan door u wordt ervaren, wanneer u haar zelf beantwoordt en u Mij dus tegemoet treedt met vurige liefde, die Mij dan toestaat voelbaar aanwezig te zijn.

Het is geen terugtrekken van Mijn Liefde van u, alleen een onwerkzaamheid waartoe u zelf aanleiding geeft, wanneer u het aan werken van liefde laat ontbreken. Maar steeds weer werk Ik van binnen op u in, de liefde te beoefen. Steeds weer zult u Mij daardoor in uw nabijheid trekken en kunnen zeggen: Jezus Christus, de belichaamde Liefde, is in mij en bij mij aanwezig. En wanneer u Mijn tegenwoordigheid niet voelt, doe dan toch steeds uw best een leven in liefde te leiden en u zult het innerlijk voelen, dat u met Mij bent verbonden. Mijn aanwezigheid zal u niet meer twijfelachtig voorkomen. U zult kunnen spreken in alle innigheid, zoals een kind met zijn Vader spreekt. En uw geloof zal vast en onwankelbaar worden, omdat het door de liefde levend is.

Amen

BD.7342

20 april 1959

Eenwording met God door de Liefde

U kunt de grote afstand tot Mij alleen maar verkleinen door de liefde. Want de liefde bindt ons samen. De Liefde is Mijn Oerwezen, dat u zelf ook onherroepelijk zult moeten aannemen, wanneer u zich in de Liefde begeeft. Ieder

mens die probeert dichter bij Mij te komen, is dus al door de liefde voor Mij gegrepen, daar hij anders niet dit verlangen in zich zou voelen, zich met Mij te verenigen. Maar de graad van liefde bepaalt nu, in hoeverre hij zelf de afstand tot Mij verkleint, of anders gezegd: hoeveel tijd hij voorbij laat gaan tot aan de algehele aaneensluiting met Mij. De mens kan in alle hevigheid de liefde in zich ontsteken en hij zal dan ook zeer ijverig in liefde werkzaam zijn voor de naaste, omdat het hem van binnen daartoe aanspoort. Dan is hij Mij al nader gekomen en zijn hele wezen zal spoedig alleen liefde zijn. En hij heeft Mij in zijn hart opgenomen. Hij is innig met Mij verbonden, omdat liefde samendringt en nooit uit elkaar drijft.

De liefde overbrugt dus elke kloof. De liefde verkleint de afstand tussen Mij en Mijn schepselen. En de liefde brengt de definitieve vereniging tot stand, die het schepsel tot Mijn kind maakt, met welk doel Ik het wezen heb geschapen. Niets anders kan de plaats innemen van deze liefde. Er bestaat geen andere weg zich met Mij te verenigen. Er is geen andere mogelijkheid om onbeperkt gelukkig te zijn, die de verbinding met Mij tot gevolg heeft. Alleen de liefde brengt alles tot stand. En deze liefde moet in vrije wil worden beoefend. Ze kan van Mij uit niet onder dwang worden geëist. De mens zelf moet ze in het hart ontsteken. En hij kan dit ook, omdat de liefdevonk in hem rust en omdat Ik Zelf ook Mijn Liefdestraal het hart laat binnenstralen, wanneer de mens er zich niet bewust tegen verweert.

Zolang het hart van de mens in staat is lief te hebben, is er ook de mogelijkheid dat het zich graag wil wegschenken, dat het de medemens in liefde nader komt en zich graag wil uiten. En dan is de liefdevonk ontstoken en hij zal om zich heen grijpen en alles vastpakken wat hij kan verteren. En de vlam van liefde zal daardoor steeds groter en helderder worden. En het blijft dan niet uit, dat deze vlam in het hart van de mens zich naar het vuur van de Liefde toekeert, dat een straal in zijn hart had neergelaten. De liefdevonk valt weer in het vuur van de eeuwige Liefde terug en dan is de vereniging al voltrokken, de liefde is ontbrand en is één geworden met de Oerliefde. De mens is in zijn wezen veranderd en heeft weer het oerwezen aangenomen dat hij was in het allereerste begin. De afstand tussen Mij en hem is opgeheven. Het kind kan weer omgang hebben met zijn Vader. En Ik kan Mijn kind gelukkig maken en hem onbeperkte gelukzaligheden schenken, want nu is elke scheiding opgeheven. Vader en kind zijn één geworden en zullen het eeuwig blijven.

Amen

9 juni 1963

Voorwaarde om de voltooiing op aarde te bereiken

Bedenk, mensen, dat u zwak bent zolang uw ziel nog in het vlees op de aarde leeft en dat u daarom te allen tijde kracht bij Mij moet vragen, als u uw doel, de voltooiing, nog op aarde bereiken wilt. Want pas de kracht van Mij zal uw wil sterken, die nog zo lang zwak is als de tegenstander nog op de mens kan inwerken omdat hij nog niet voltooid is. Juist uw wil zal hij steeds zwak maken - en voor de versterking van uw wil ben Ik Zelf aan het kruis gestorven en daarom moet u een beroep doen op de genaden die voor u verworven zijn: kracht en versterking van uw wil. En de zwakheid van uw wil zal steeds daarin tot uitdrukking komen, dat u nog niet in staat bent u helemaal van de aarde los te maken.

Weliswaar staat u nog midden in de wereld en moet nog aan alle eisen voldoen. Er is echter een onderscheid, of u alleen plichten vervult of zelf nog de aardse vreugden genieten wilt - of uw hart zich al helemaal heeft vrijgemaakt van wereldse wensen, of nog aardse verlangens heeft. Want dan is uw wil om geestelijk voltooid te worden nog zwak, hij geldt niet onverdeeld Mij en het verlangen u met Mij aaneen te sluiten. U doet steeds nog concessies - maar u moet nu "geweld" gebruiken, u moet ernstig proberen te bereiken dat u zich losmaakt van de wereld, waartoe u kracht nodig hebt die u steeds weer moet afbidden - en die u ook steeds zult krijgen. Uw ernstige wil is dus doorslaggevend waarheen hij zich wendt naar Mij en Mijn rijk of naar het rijk van Mijn tegenstander. En nu is weer de graad van uw liefde bepalend, aan welke richting uw wil de voorkeur geeft, want waar liefde het hart vervult, daar zal Ik en Mijn rijk steeds begerenswaardiger zijn voor de mens dan de aardse wereld. Onderzoek daarom eerst hoever u de eigenliefde al overwonnen hebt, in hoeverre u van onbaatzuchtige naastenliefde vervuld bent, want deze is hetzelfde als de liefde tot Mij, alleen deze liefde brengt de aaneensluiting met Mij tot stand - niet het pure verlangen naar Mij dat ook slechts een zekere eigenliefde kan zijn om het hoogste genot van de meest zalige gemeenschap met Mij te kunnen verkrijgen. De ware liefde tot Mij wordt echter pas bewezen door onbaatzuchtige naastenliefde - en deze alleen verhoogt de graad van de liefde.

Zolang u voor uzelf nog kleine vreugden begeert, moet u ook kleine vreugden voor uw naaste proberen te bereiden, maar nooit uit berekening op aards of geestelijk succes, maar innerlijk gedreven door het verlangen geluk en vreugde te bereiden. Zulke onbaatzuchtige liefdebetuigingen zullen uw wezen veredelen. U zult er zelf uw geluk in vinden vreugde te bereiden de liefde zal in u steeds sterker worden - en in dezelfde mate zal de liefde voor de wereld afnemen. En daarom moet u zich ernstig rekenschap geven of u uw naasten bemint zoals uzelf.

Uw voltooiing is alleen van de graad van de liefde afhankelijk die u op aarde bereikt - en u zult eerst dan als kinderen Gods kunnen worden bestempeld wanneer u uw medemens respecteert als eveneens uitgegaan van de Vader en hun daarom ook de liefde betoont die de ene broeder voor de andere voelt en die hem alles geeft wat hij zelf zou wensen te ontvangen. Onderwerp altijd de liefde tot de naaste aan ernstige kritiek en werk aan uzelf - vraag aan Mij de kracht en u zult ook uw doel bereiken, maar uit eigen kracht vermog u niets.

Maar Ik wil dat u het hoogtepunt van uw voltooiing op aarde bereikt, dus zal Ik u ook helpen op elke manier, zodra uw wil het maar ernst is. Maar geweld zult u steeds moeten gebruiken, zolang de wereld u nog in haar ban houdt. Kon u zich toch maar van de wereld losmaken, dan zou het bereiken van het doel u steeds lichter vallen en u kunt dan terecht zeggen: "Mijn juk is zacht en Mijn last is licht". Dan hoeft u geen geweld meer te gebruiken want dan bent u vervuld met kracht en het streven van uw wil is alleen maar op Mij gericht. Want de liefde in u is de kracht die ook alles bereikt.

En u zult ook begrijpen dat de liefdevolle mens ook volkomen deemoedig is, wat dan ook in zijn gedrag tegenover de naaste tot uiting komt die hij die liefde geeft. Vergeet nooit dat de liefde tot de naaste de graadmeter is, dat u uw liefde tot Mij door onbaatzuchtige naastenliefde moet bewijzen. Want - "Hoe kunt u Mij beminnen, Die u niet ziet, wanneer u uw broeder niet bemint, die u ziet?" En zo kan uw wil wel op Mij gericht zijn en die garandeert ook dat Ik u vastpak en niet meer laat vallen, maar de graad van uw voltooiing bepaalt u zelf, maar steeds alleen door de graad van liefde tot uw naaste.

Maar u kunt deze bereiken wanneer u maar serieus uw wil onder de Mijne stelt - en dan zult u steeds denken, handelen en willen zoals Ik Zelf en u zult zeker ook uw doel bereiken op aarde - dat u zich met Mij verenigt om nu ook eeuwig gelukkig te zijn.

Amen

BD.8980

23 mei 1965

Zwaar leed kan het kindschap Gods opleveren

Vrij vaak is het u al gezegd dat u het kindschap Gods alleen dan kunt bereiken, wanneer u zich aan Mij overgeeft en ook het leed waar u doorheen moet, geduldig draagt om alle afvalstoffen van de ziel kwijt te kunnen raken, opdat u

bij het binnengaan in het rijk hierna volledig kunt worden doorstraald door het licht van Mijn Liefde. Want elke ziekte, elk leed dat de menselijke ziel op aarde nog heeft te verdragen, lost elk omhulsel op en nu kan de lichtstraal van Mijn Liefde in alle overvloed de ziel aanraken, omdat ze elke weerstand heeft opgegeven.

Laat u daarom door een moeilijk leven op aarde geen schrik aanjagen. Geloof dat u er de zegen van zult ondervinden, die tegen al het leed opweegt. Houd daarom geduldig vol, want uw loon is overgroot en de tijd dat de mens op aarde lijdt is kort vergeleken bij het heerlijk lot dat de ziel wacht en dat de hele eeuwigheid omvat. Daarom moet u met graagte een leven vol van lijden op u nemen. U moet weten dat Mijn overgrote Liefde u een dergelijk leven op aarde oplegt, om u in korte tijd het doel te laten bereiken dat Ik Me sinds eeuwigheid gesteld heb. Want wat nu na uw aardse leven komt, is u niet begrijpelijk te maken. Het is het heerlijkste lot dat nu eenmaal alleen Mijn "kinderen" beschoren is, die in alle rechten van de Vader worden aangesteld, die dan ook in staat zijn hetzelfde te doen, waar geen onderscheid is omdat ze het hoogste doel bereikt hebben.

Maar ook voor deze kinderen van Mij ben Ik ondoorgrondelijk, dat wil zeggen: hun streven bij Mij te willen zijn gaat onafgebroken door, ze verlangen naar Mij en hun verlangen wordt steeds vervuld. En dat is het toppunt van hun gelukzaligheid dat ze nooit zullen ophouden vurig naar Mij te verlangen, dat ze dus nooit volledig verzadigd kunnen worden, omdat Ik eeuwig niet te doorgronden ben en dat blijven zal. Daarom dus moet u in uw aardse leven de moeilijkste voorwaarden aanvaarden, u zult door en door beproefd worden en u moet standhouden ook in het grootste leed en steeds weten dat alleen grote liefde voor Mij en voor de naaste uw leed kan verminderen, dat u echter niet tot een dergelijke liefde in staat bent die het leed helemaal uit zou kunnen schakelen en u daarom dankbaar moet zijn, wanneer u ook leed moet dragen, want het dient alleen voor uw voltooiing. En niet voor niets heb Ik u gezegd: "Neem uw kruis op en volg Mij na". Want Ik wist dat alleen een gang door het zwaarste leed u het kinschap oplevert, omdat u als mens niet in staat bent tot die liefde die eveneens zonder leed naar het kinschap voert - en omdat ook het aardse leven te kort is wanneer u niet tegelijkertijd ook leed op u neemt.

Vraag daarom niet waarom Ik een mens laat lijden, denk veel meer aan het resultaat van het lijden. Denk eraan dat alle slakken (afvals substanties) opgelost worden, die de ziel nog het volledige aanstralen van Liefde beletten en dat het steeds alleen maar een toestand is die voorbijgaat, die dan door een eeuwig geluk wordt opgevolgd, waarvoor u dan nog veel meer leed op de koop toe zou hebben genomen, wanneer het uw lichamelijke krachten niet te boven zou zijn gegaan. Dus u die buitengewoon moet lijden, denk eraan dat het het vurig verlangen naar "kinderen" is, dat Mij beweegt u in een dergelijke toestand te plaatsen en dat u

eens zelf Mij dankbaar zult zijn voor alle tegenspoed die u in het aardse leven getroffen heeft.

Maar steeds stelt dit ook het volste geloof in Mij, het geloof aan een voortleven na de dood en het geloof in Mijn eindeloze Liefde voorop, van waaruit u dan al wat gebeurt, beschouwt als een terugbrengen van het eens gevallen naar Mij, met het doel het kindschap Gods, dat Ik niet anders kan bewerkstelligen dan op de weg over de aarde. En wanneer u dit geloof bezit, zult u ook elk leed geduldig verdragen. U zult er steeds alleen een bedoeling in zien en alles op u nemen wat u als mens toch niet veranderen kunt. Maar u zult het gelaten dragen, als door Mijn Wijsheid en Liefde opgelegd, om u naar het hoogste doel te brengen.

Doch slechts weinig mensen bereiken dit hoogste doel. Maar ook die mensen kunnen gelukkig zijn die niet helemaal zonder licht het rijk hierna binnengaan; want ook daar is het hun nog mogelijk, hun graad van licht te verhogen. Ook daar kunnen ze steeds hoger klimmen en verkeren in een onmetelijke zaligheid, maar ze kunnen het kindschap Gods niet meer bereiken; hiervoor is een gang over de aarde vereist. Ze kunnen echter nog een keer deze gang afleggen om een "missie" te vervullen, en zullen dan echter ook niet van gelijk welk lijden verschoond blijven om de hoogste rijpheid te bereiken, om dan eveneens binnen te kunnen gaan in het geestelijke rijk als ware kinderen van de Vader, om nu eeuwig te kunnen scheppen en werken aan Mijn Zijde, in Mijn Wil en toch in alle vrijheid, zoals het hun bestemming is vanaf het allereerste begin.

Amen

BD.7162

8 juli 1958

Elk gebeuren moet de ziel tot voltooiing dienen

Elke gebeurtenis heeft zijn doel en beweegreden, omdat alles van de Wil van God afhankelijk is en daarom ook alles door Zijn Wijsheid is overdacht en door Zijn Liefde zo werd beschikt, zoals het goed is voor de ziel van de mens. Steeds maar is de uitwerking op de ziel doorslaggevend, die weliswaar ook negatief kan zijn, omdat de wil van de mens het bepaalt, maar die ook steeds positief mogelijk is. Vaak moet het lichaam wel leed of ook onpasselijkheden van allerlei aard op zich nemen, doch zodra de ziel maar vooruitgang in haar geestelijke ontwikkeling behaalt, zijn die pijnen onbetekenend, want ze duren steeds slechts een bepaalde tijd, terwijl de ziel de onrijpe toestand eeuwigheden lang kan behouden, wat haar onnoemelijke kwellingen in het geestelijke rijk bezorgt.

Steeds moet de mens zich ervan bewust zijn, dat Gods Liefde, Wijsheid en Macht zijn levenslot bepalen, dat een mens niets willekeurig overkomt, dat niets toeval is, dat steeds een welwillende, zorgzame Vader Zijn kind, dat de weg is krijtgeraakt, helpen wil, de weg terug naar Hem te vinden. En altijd moet de mens daarom tot God als zijn Vader roepen en Hem daardoor te kennen geven, dat hij naar Hem wil terugkeren. Steeds moet hij berustend zich naar de Wil van God voegen, ook wanneer hem een kruis wordt opgelegd, dat hem bijna ondraaglijk voorkomt, want Eén voegt Zich als kruisdrager naast hem, wanneer Hij daar maar om wordt gebeden. Maar wat het menselijk lichaam aflost in dit leven, dat zal de ziel eens dankbaar beseffen, wanneer ze zuiver en helder het lichaam kan verlaten, om het rijk hierna binnen te gaan. Want ofschoon de goddelijke Liefde ieder schepsel leed zou willen besparen, is dat toch niet te omzeilen, want de mens denkt op aarde niet zo zeer aan zijn ziel, om alles te doen om haar van haar ballast te bevrijden. En daarom moeten er hulpmiddelen worden gebruikt, die vaak smartelijk zijn, maar toch resultaat beloven.

Maar de zekerheid, dat Gods Wil, Die in Zich de Liefde is, boven alles staat, moest u, mensen, alles gemakkelijker laten verdragen en u ook een troost zijn; dat u nooit aan uzelf bent overgelaten, dat er steeds Eén is, Die uw geestelijk rijp worden, uw geestelijk welzijn in het oog houdt. En deze Ene zal het nooit toelaten, dat er iets zonder reden of doel over u komt, want Zijn Liefde, Wijsheid en Macht is onbegrensd en steeds zal Zijn Liefde en Wijsheid bepalend zijn, wanneer Zijn Wil en Zijn Macht zich uiten. Daarom kan elke minuut voor u van nut zijn. U zult geestelijk resultaat kunnen behalen uit alles wat u meemaakt, uit elke gebeurtenis, uit elk lichamelijk ongemak, dat u treft. Want zodra u het leert bezien als een hulpmiddel om uw ziel rijp te laten worden, zult u ook alles doen, om toch de ziel te helpen rijp te worden en spoedig zal ook uw kruis van u worden afgenomen, want het drukt slechts zolang op u, tot het zijn doel heeft vervuld. Maar zult u geheel zonder leed door het aardse leven willen gaan, dan zult u ook zuiver liefde moeten zijn en dat zullen slechts weinig mensen bereiken, dat hun ziel zich door de liefde zuivert. Meestal zullen ze het leed als hulpmiddel nodig hebben, omdat de tijd van hun aards bestaan maar kort is en toch de ziel de grootst mogelijke voltooiing moet brengen. Zegen daarom ook het leed, schik u erin en dank uw hemelse Vader, dat Zijn Liefde, Die steeds alleen het beste voor u wil, u geldt.

Amen

BD.2129

26 oktober 1941

Gebed - Vereniging met God - Belangrijk gebeuren

Slechts weinig mensen begrijpen hoe belangrijk het gebeuren is van de vereniging met God. Maar deze weinigen streven met alle ijver naar de aaneensluiting met God, want ze zijn op de hoogte van de kracht die hun daardoor toestroomt. Ze weten dat een dergelijke toevoer van kracht hen gelukkig stemt en dat er niets bestaat wat hiermee gelijkwaardig zou zijn. En wat ze eenmaal hebben ingezien is beslissend voor hun aards bestaan. Maar het merendeel van de mensen blijft onaangedaan als ze ervan in kennis worden gesteld dat de aaneensluiting met God iets onuitsprekelijk kostelijks en kostbaars is. Ze voelen alleen zuiver aards en kunnen zich niet in geestelijk ervaren verplaatsen. Ze blijven in hun afwijzende houding als hun wijsheden worden overgebracht die het geestelijke gebied aanroeren en kunnen bijgevolg ook de stroom van kracht niet ervaren, daar hij bij weerstand werkeloos blijft. En aldus kan nooit het contact tot stand worden gebracht tussen de mens en God. En het nadeel ervan is zo onvoorstelbaar voor de menselijke ziel, want die gaat alleen opwaarts door de genade Gods, en die kan weer alleen worden verworven door erkennen van en streven naar de eeuwige Godheid.

Het toestromen van de goddelijke genade is steeds het gevolg van de aaneensluiting met God in het gebed. Want vragen om de genade Gods is gebed en dit veronderstelt steeds de geestelijke verbinding met God. Biddende mensen kunnen nooit vallen, dat wil zeggen: van God verwijderd blijven. Ze zullen steeds dichterbij God komen, want ze zoeken Hem. Ze verlangen naar Hem en Zijn kracht en ze nemen dus ook Zijn kracht en genade in ontvangst. Maar dit voert onvermijdelijk opwaarts.

Wie bidt, verenigt zich met God, vooreerst zolang als hij bidt, om zich echter steeds inniger met Hem te verbinden en uiteindelijk helemaal met Hem verenigd te zijn. Wie bidt, erkent God als een Macht aan welke hij is onderworpen. Hij plaatst zich met volledige wil onder Hem. Hij heeft geen heimelijke of openlijke weerstand tegen God en dus kan God hem bedenken met Zijn Liefde, Zijn Kracht, met Zijn Geest. En wie de Geest uit God ontvangt, staat in verbinding met het geestelijke rijk. Er komt hem weten toe en dus bevindt hij zich in het licht. En dit alles brengt de bewuste aaneensluiting met God teweeg. Dit alles wordt door innig gebed bewerkstelligd, dat zodoende het voornaamste gebeuren is voor de mens, zolang hij op aarde vertoeft. Want het gebed is het bewijzen van zijn wil en van zijn keuze voor God. Wie innig bidt heeft uit vrije wil beslist voor God en hij keert terug naar Hem, uit wie hij eens is voortgekomen.

Amen

BD.4461

15 oktober 1948

De brug naar God - Gebed - Verkleining van de kloof

De brug naar Mij kan altijd worden betreden en niemand zal het verboden zijn Mijn aanwezigheid te zoeken. Ik Zelf heb hem voor u gebouwd. Ik heb de kloof tussen u en Mij overbrugd, omdat Ik niet eeuwig van u gescheiden wil zijn. En Ik kom u ook halverwege tegemoet, alleen zult u zelf de wil moeten hebben naar Mij te komen. En u zult onuitsprekelijk gelukkig zijn wanneer u het doel hebt bereikt, dat u van de overkant niet in alle heerlijkheid zult kunnen zien, maar dat al heerlijk moet zijn, omdat het Mijn rijk is en omdat u al het aardse achter u zult moeten laten als u Mijn rijk betreedt.

De brug naar Mij is het gebed, de wisseling van uw gedachten uit de aardse in de geestelijke wereld. Of het een stille roep is naar Mij, of het een zich ophouden is van uw gedachten in niet aardse sferen, steeds zoekt u dan het rijk dat niet van deze wereld is. U probeert Mij te zien en uw wil is op Mij gericht. U hebt de brug betreden waarover u nu voortaan moet wandelen, steeds met Mij als uw bestemming voor ogen. En Ik zie uw wil en Ik kom u tegemoet, omdat iedere ziel, die zich in vrije wil naar Mij keert, Mij blij maakt. Als u nu innig bidt en zich daarbij van Mijn aanwezigheid bewust wordt, bent u Mij al ver tegemoet gekomen. De kloof tussen u en Mij wordt steeds geringer. Mijn hand strekt zich naar u uit en leidt en trekt u. Als u nu zelfs Mijn stem zult kunnen vernemen, bent u spoedig op uw bestemming.

Zeer nadrukkelijk roep Ik u toe: gebruik het gebed, de brug die Ik voor u heb gebouwd. Verbind u vaak in gedachten met Mij, tot u nooit meer een andere weg zult willen kiezen dan deze brug die naar Mij leidt, tot alleen dit doel u begerenswaardig voorkomt, tot uw ziel het ware vaderland heeft herkend en dit heel uw vurig verlangen geldt. Bid in geest en in waarheid, Mij uw zwakheid bekenend en Mij vragend om genade en kracht voor de verre weg die u als pelgrim zult moeten afleggen, tot u het doel bereikt.

En hebt u Mij door uw verlangen geroepen, zodat Ik u tegemoet kom, dan zal de weg u niet meer ver of moeilijk toeschijnen. Dan zal de afstand steeds kleiner worden, de brug zal snel zijn overgestoken en u wandelt dan in landstreken die u lieflijk voorkomen. Dan bent u al in Mijn rijk, hoewel uw lichaam zich nog op aarde bevindt. Maar uw ziel vertoeft boven. Ze heeft haar bestemming bereikt. Ze heeft Mij gevonden en zal Me nu nooit meer verlaten. Ze geeft Mij niet meer op.

Het kind heeft de weg naar het Vaderhuis gevonden, omdat het de brug heeft gebruikt die Mijn Liefde voor al Mijn kinderen op aarde heeft gebouwd, opdat ze gelukkig worden.

Amen

BD.6568

10 juni 1956

Jezus Christus schenker van kracht en leider

Elke geestelijke vooruitgang moet bevochten worden. En het moet steeds weer worden benadrukt, dat de weg opwaarts moet leiden, dat deze naar het doel voert, dus altijd een zekere kracht vereist. Daar u mensen zelf weinig kracht bezit, zult u deze dus van Mij moeten vragen, of u zult deze moeten verwerven door werkzaam te zijn in liefde. De weg omhoog zou nooit kunnen worden gegaan zonder toevoer van kracht, want hij is niet vlak. Hij is inspannend voor ieder mens, tenzij hij een mate van liefdekracht bezit, zodat hij geen enkele inspanning voelt. Dan draagt de liefde hem zelf omhoog. Wie dus nog krachteloos is en toch graag de weg omhoog wil afleggen, moet een beroep doen op hulp, op een leider die hem begeleidt, hem steunt en hem van kracht voorziet.

En deze helper en leider is Jezus Christus, aan wie u mensen zich zult moeten toevertrouwen op uw weg over de aarde, opdat deze naar het doel zal voeren. Jezus Christus zal u eerst bij de Bron van Leven brengen, waaruit u kracht zult kunnen putten voor uw tocht over de aarde. Want Jezus Christus bracht u Mijn Woord, de goddelijke leer van de Liefde. En steeds zult u op de eerste plaats van deze liefdeleer kennis moeten nemen en dan in overeenstemming met de leer werkzaam zijn. Dan ontvangt u kracht en zult u nu aan de zijde van uw leider vol vertrouwen aan de klim omhoog kunnen beginnen, want u zult nu ook de zwaarste hindernissen kunnen overwinnen krachtens de liefde, tot welke u uw wezen vormt, wanneer u volgens Mijn liefdeleer zult leven.

In het begin van uw leven bent u krachteloos. Maar u hoeft niet krachteloos te blijven. Want heel gemakkelijk zult u een mate van liefdekracht kunnen verwerven, wanneer u een beroep doet op de hulp van Jezus Christus, die aan het kruis is gestorven omdat uw zwakheid medelijden in Hem opwekte. En Hij verwierf daarom door Zijn dood een mate van genade, waaruit u nu onbeperkt genade en kracht zult kunnen betrekken. De klim omhoog vereist kracht en alleen Eén kan u deze kracht verschaffen: Jezus Christus. Want elke kracht gaat van Mij uit en Ik en Jezus Christus zijn Eén.

U zult dus volledig bewust een beroep moeten doen op Mijn kracht, doordat u Mij daarom vraagt, doordat u in Mij gelooft en nu in dit geloof ook Mijn wil vervult, dat wil zeggen: u de goddelijke geboden van de liefde tot richtsnoer van uw levenswandel maakt. Dan verwerft u kracht en Ik Zelf zal u ook nooit zonder kracht laten, omdat u Mij daar vol vertrouwen om hebt gevraagd. En dan gaat u de weg omhoog en u zult nu uw kracht kunnen gebruiken om alle weerstanden te overwinnen, om hindernissen uit de weg te ruimen en u zult niet moe worden of krachteloos neerzinken, want die u van kracht voorziet, gaat ook voortdurend naast u, omdat u Hem erkent, omdat u gelooft in Mij in Jezus Christus, omdat u Hem als uw Leider uitkoos, omdat u Mij bij u aanwezig laat zijn wanneer u een leven in liefde leidt, wanneer u de goddelijke leer van de liefde naleeft.

Dit zult u moeten weten, omdat u anders niet zult kunnen begrijpen waarom uw aardse leven vaak moeilijk en drukkend is en waarom u tot die Ene uw toevlucht zult moeten nemen, die alleen uw last kan verminderen, die u leert hoe u de weg moeiteloos zult kunnen afleggen. U zult moeten weten dat alleen de liefde de bron van kracht is, dat u zonder liefde het doel niet bereikt. Want u begint uw leven op aarde in de diepte en zult het moeten verlaten in de hoogte, wil uw aardse weg niet tevergeefs zijn geweest. Maar u zult uw doel kunnen bereiken wanneer u om de juiste Leider roept, wanneer u zich bij Jezus Christus aansluit, die Zelf de weg is gegaan en die u uitnodigt Hem na te volgen als u gelukkig wilt worden.

Amen

BD.7338

17 april 1959

Hulp van de geestelijke wezens om volmaakt te worden

Alle engelen in de hemel nemen deel aan de grote taak van de verlossing van het nog onvrije geestelijke. Allen zijn in dezelfde wil met de Vader van eeuwigheid werkzaam en allen kennen alleen dat ene doel: het terugvoeren van de gevallen broeders, hun terugkeer in het Vaderhuis. En zo zou ieder wezen zich onder goddelijke hoede moeten weten, wanneer het in het stadium als mens de gang over de aarde gaat. Want al het geestelijke vol van licht draagt zorg dat de mens zijn doel zal bereiken. En ook vóór zijn gang over de aarde als mens wordt het wezenlijke door het geestelijke vol van licht begeleid, wanneer het nog in gekluisterde toestand door de scheppingswerken heengaat. Ook dit wezenlijke moet eens de mogelijkheid van de belichaming als mens hebben, waarin het dan -

van zichzelf bewust - zich dus ook bewust aan deze lichtwezens kan toevertrouwen en ze om hulp vragen volmaakt te worden.

De verlossing van het geestelijke is taak en doel van alle volmaakte wezens, om welke reden het ook zeker is dat het werk van het terugvoeren naar de Vader eens zal lukken. Maar de vrije wil van de mens stelt vaak paal en perk aan het werkzaam zijn van de lichtwezens, want hiertegen kunnen ook de engelen niets doen. Daarom geeft dus de mens zelf eerst de doorslag hoe ver hij het doel nadert: de definitieve vereniging met God. Maar tot aan het uur van de dood spannen de lichtwezens zich in voor de ziel van de mens en zo lang hoeft de hoop ook niet te worden opgegeven, dat ze weer terugkeert naar de Vader vóór haar sterven. Maar dit is dan steeds aan de ijverige arbeid van de lichtwezens toe te schrijven, die wel de opdracht van God hebben, maar toch de wil van de mens moeten eerbiedigen en daarom steeds zullen proberen zó op de wil in te werken, dat hij zichzelf naar God keert.

Zou de mens weten hoeveel lichtwezens zich voor hem inspannen, dan zou hij helemaal gerustgesteld zijn over zijn lot. Zou hij zich alleen maar zonder weerstand laten leiden en niet zijn eigen weerspannige wil doordrijven, waartegen zelfs die wezens niet zijn opgewassen, die ook zij moeten achten. Daarom is het vaak zo moeilijk dat een mens de weg naar God vindt en bewust de weg naar Hem gaat. Maar waar de wil uit eigen aandrang verandert, daar wordt hij ook vastgepakt door de wezens van het licht. En ze laten de mens nu ook niet meer los en dringen hem steeds meer naar zijn God en Vader. En hun werk zal nu steeds gemakkelijker worden, hoe meer de mens zijn weerstand opgeeft en zich door hen laat beïnvloeden.

Maar de mens blijft niet zonder hulp, wanneer hij zich eenmaal bereid heeft verklaard de terugweg naar God te aanvaarden, door zijn wil naar God toe te keren. Dan kunnen de lichtwezens hem helpen zonder de vrije wil aan te tasten. Dan is zijn wil gelijk aan de hunne: terug te keren in het Vaderhuis. En dan ervaart de mens waarlijk de hulp van die wezens, zodanig dat de terugweg hem gemakkelijk valt en hij ook zeker zijn bestemming bereikt. Want die wezens hebben grote macht, die ze graag gebruiken waar hun geen weerstand meer wacht. En de mens heeft dan zelf de weerstand gebroken, wanneer hij naar God verlangt.

Op aarde evenals in het hiernamaals zijn krachten van licht werkzaam en verrichten onvermoeibaar verlossingsarbeid. En waarlijk, de hele wereld zou al verlost zijn, wanneer de vrije wil van de mens niet zelf zou moeten beslissen of er verlossingswerk bij hem kan worden verricht of niet. Maar er is ook geen mens hulpeloos aan zichzelf overgelaten. Ze hebben voortdurend helpers aan hun zij,

die letten op de geringste verandering van wil, om dan in te grijpen en bijstand te verlenen tot het doel is bereikt: de vereniging met de Vader van eeuwigheid.

Amen

BD.8420

23 februari 1963

Pas door het verlossingswerk is een “vergoddelijking” mogelijk

Dat u op aarde Mijn “kinderen” kunt worden, is Mijn plan van eeuwigheid, dat ook wordt uitgevoerd. Alleen de tijdsduur van deze omvorming wordt door uzelf bepaald. Door het verlossingswerk van Jezus Christus is het mogelijk geworden, want u zult altijd Hem om kracht kunnen vragen. U zult te allen tijde om versterking van uw ziel kunnen smeken. Want de Mens Jezus is aan het kruis gestorven, om voor u onmetelijke genaden te verwerven en al deze genaden kunnen het terugvoeren naar Mij bewerkstelligen.

Om de graad van het kinschap Gods te bereiken, moest het door Mij eens geschapen wezen de gang door de diepste diepten gaan en door zelfoverwinning tot aan het bestaan als mens een graad bereiken, die het nu in vrije wil moet verhogen tot aan zijn volmaaktheid, dat wil zeggen: tot het weer zijn oerwezen heeft aangenomen, dat Ik in alle volmaaktheid vormde uit Mijn Macht en Mijn Liefde. Maar nu is Mijn Macht niet meer de aanleiding voor uw volmaaktheid. Uw vrije wil heeft ze echter nagestreefd en bijgevolg bent u uit “schepselen” tot “kinderen” van God geworden. U hebt u tot goden gevormd, zoals dit Mijn plan is vanaf het allereerste begin. En in de slechts buitengewoon korte tijd van het leven op aarde als mens, wordt uw vrije wil beproefd.

Slechts als een ogenblik in de eeuwigheid is de tijd van uw bestaan als mens op aarde. En dit moment kan voldoende zijn, dat u zich voltooit, dat uw ommekeer terug naar uw oerwezen wordt voltrokken, wanneer u uw wil maar juist richt. Want deze wordt op geen enkele wijze bepaald, doch steeds wordt de mens geholpen dat hij hem juist richt. Mijn genade is onuitputtelijk en ieder mens kan om genade vragen en deze benutten, hij wordt op geen enkele manier beknot. Maar de grootste genade is de verlossing door Jezus Christus, die elke zwakheid van hem afneemt. Want zich aan Hem over te geven wil zeggen: door Hem Zelf - de Zoon van God en Verlosser van de wereld in wie Ik Zelf het werk van verlossing volbracht - vertrouwd te worden gemaakt met het rijk van licht en gelukzaligheid. Want wie zich aan Hem overgeeft, die erkent Mij nu ook. En hem is zijn oerzonde vergeven die hem in de diepte stortte. En tegelijkertijd wordt hij

van de kracht voorzien om de laatste klim omhoog af te leggen, het laatste doel te bereiken, de ommekeer terug naar zijn oerwezen te voltrekken, die dan ook het bereiken van het kinschap Gods is, de verandering van Mijn schepsel tot Mijn kind.

Maar uit eigen kracht, zonder de hulp van Jezus Christus, brengt geen enkel mens deze ommekeer tot stand. Want zolang hij nog met zijn oerzonde is belast, is hij in de macht van Mijn tegenstander. En zolang zal hij zich ook niet kunnen vervolmaken, omdat Mijn tegenstander dat verhindert en ook alles aanwendt om de mens van het besef van Jezus en Zijn verlossingswerk af te houden. En toch beslist steeds alleen de mens zelf dit door zijn wil. En daarvoor is hem het leven op aarde gegeven, omdat hij hierin de vrije wil weer kan gebruiken, omdat Mijn wil en Mijn Macht zich terugtrekt en de mens volledige vrijheid laat. Maar het doel is buitengewoon hoog en belangrijk, want een “kind van God” te zijn garandeert onbegrensde gelukzaligheid, die Mijn Macht niet kan doen toekomen aan het wezen dat als “geschapen” nog niet de hoogste graad van volmaaktheid heeft bereikt.

Het is uw eigen taak die u zult moeten volbrengen en ook zult kunnen volbrengen, omdat Mijn Liefde u bijstaat, maar steeds met respect voor uw vrije wil. Maar de Liefde schenkt u middelen van genade in overvloed. Mijn Liefde stelt aan u geen eisen die u niet zou kunnen vervullen. Mijn Liefde straalt u toe en hoe meer u zich voor dit toestralen openstelt, des te gemakkelijker wordt de klim omhoog voor u, des te zekerder bereikt u uw doel. Want er wordt van u niets anders verlangd dan een omvorming van uw wezen, dat bij het begin als mens vol eigenliefde is, naar de werkelijke goddelijke liefde, die geheel onzelfzuchtig is, die alleen maar gelukkig wil maken en wil geven en die de mens dus in zich moet doen opvlammen om de volledige ommekeer van zijn wezen te bereiken.

En deze onbaatzuchtige liefde te beoefenen is voor ieder mens mogelijk. Dus ieder mens kan het kinschap Gods bereiken, omdat er niets anders van hem wordt verlangd dan liefde. Is nu zijn oerschuld teniet gedaan door Jezus Christus, dan is ook zijn eigenliefde, het teken van zijn toebehoren aan Mijn tegenstander, overwonnen. Hij is vrij van zijn macht en hij zal zich in liefde steeds maar naar Mij in Jezus Christus toekeren. En deze liefde zal de ziel zuiveren en verlichten. Deze liefde zal aangroeien en de ziel helemaal vervullen. En nu is ook de ommekeer voltrokken en Ik heb Mijn doel bereikt.

Amen

29 september 1955

Het openen van de poort naar de gelukzaligheid

Volg Mij in het rijk dat Ik voor u heb geopend. Ga dezelfde weg die Ik ben gegaan en u zult uw doel bereiken: de vereniging met de eeuwige Liefde, een leven in eeuwige gelukzaligheid. Als mens ging Ik op aarde bewust deze weg, want Mij trok de eeuwige Liefde, tegen welke Ik Me niet verzette, omdat Ik met alle Liefde Mijn hemelse Vader was toegedaan. De Liefde voor Hem was in Mij en werd steeds groter, hoe langer Ik op aarde vertoefde. En door deze Liefde die Mij vervulde, zag Ik ook de onuitsprekelijke nood van de medemensen bij wie de liefde helemaal ontbrak en die daarom krachteloos op de grond lagen, gekluisterd door een macht die totaal zonder enige liefde was. Ik verkreeg dit weten door Mijn Liefde en het weten vermeerderde weer Mijn Liefde. Want nu gold ze ook de ongelukkige broeders die eens in het licht stonden en onmetelijk diep in de duisternis waren gestort.

Ik werd door de toevloed van Liefde steeds machtiger en Ik voelde Me daarom sterk genoeg te strijden tegen hem die Mijn broeders gevangen hield. Want Ik wist dat Mijn hemelse Vader Mij nooit de Liefdekracht zou onttrekken, maar alleen zou vermeerderen, omdat Ik Hem Zijn kinderen terug wilde brengen, aan wie Zijn Liefde ook toebehoorde, maar die Zijn tegenstander in zijn macht had. Maar de Strijd tegen hem betekende een ongelofelijk Liefdeoffer. Ik moest hem overwinnen met een daad van Liefde, waardoor zijn macht gebroken werd. Ik moest voor alle gevallen broeders iets offeren om hen vrij te kopen van degene die hen pijnigde. Ik moest het losgeld betalen, want hij liet de zielen nooit los die van hem waren sinds de val in de diepte. En zo offerde Ik Mijn leven aan het kruis.

Mijn overgrote Liefde zette Me daartoe aan en Ik verlangde vurig naar de Liefde van de Vader. En Hij schonk ze Mij doordat Hij Mij totaal vervulde en zo nam de Vader helemaal bezit van Me. En alles wat Ik nu deed, volbracht de Vader in Mij. En zo ging Ik de weg naar het kruis, weliswaar als Mens, maar gedreven door de Liefde in Mij, die niet anders kon dan redding brengen aan de gevallen die smachtten in grote nood. En Mijn kruisweg voerde rechtstreeks naar de Vader. De poort was geopend en hij blijft geopend voor ieder die dezelfde weg gaat als Ik: de weg van liefde.

De weg van de liefde te bewandelen betekent voortdurend dichterbij komen bij de eeuwige Liefde en dus ook het binnengaan in het rijk van licht en gelukzaligheid. Want de liefdevolle mens is vervuld van de kracht van God en hij zal zich uit de boeien kunnen bevrijden wanneer hij Mij navolgt, wanneer hij naar Mij ziet, wanneer hij Mij in zijn hart draagt, wanneer hij Mij liefheeft zoals de

Mens Jezus Mij heeft liefgehad. Want door de liefde trekt hij Mij dan tot zich en ontvangt onbeperkt kracht om de weg van de navolging van Jezus te gaan.

Er is geen andere weg naar Mij dan die van de goddelijke Verlosser Jezus Christus. Hij was Mijn Zoon, die Ik naar de aarde zond, die met een van Liefde vervuld hart voortdurend naar Mij en Mijn Liefde verlangde en in wie Ik - als de eeuwige Liefde - Me dan ook kon belichamen. Hij heeft het werk van verlossing volbracht, omdat Zijn Liefde uitging naar u als Zijn gevallen broeders. En terwille van deze grote Liefde heb Ik de poorten naar het paradijs geopend, naar de eeuwige gelukzaligheid, door welke u allen binnen zult kunnen gaan; u, die Jezus Christus, de Verlosser van de mensheid, navolgt, die de weg van de liefde gaat welke onherroepelijk naar Mij leidt.

Amen

BD.3195

20 - 22 juli 1944

Lichtsferen - Verschillende lichtsterkte - Kindschap Gods

In de geestelijke wereld zijn er veel onderverdelingen, veel graden van gelukzaligheid, die als stralingen van licht in de meest verschillende sterkten herkenbaar zijn en die overeenstemmen met de graad van rijpheid van de zielen. Zodra het wezen, de ziel, in het lichtrijk is binnengegaan, is geluk en gelukzaligheid haar deel, omdat het de uitstraling van Gods Kracht in ontvangst kan nemen, wat altijd gelukzaligheid betekent, zelfs wanneer de ziel slechts in geringe mate kan worden bedacht in overeenstemming met haar rijpheid. Maar de gelukzaligheid neemt toe, beantwoordend aan het werkzaam zijn in liefde van het wezen, dat steeds een toenemen van zijn kracht, dus een vermeerderde doorstraling van de goddelijke Liefde betekent.

En het wezen kan actief zijn zonder beperking. Het is in een staat van leven, van vrijheid en voortdurende liefde, met voortdurende gebruikmaking van de kracht uit God, omdat de goddelijke kracht dit wezen aanhoudend toestroomt en het ontvangen van kracht een diep geluk in hem teweegbrengt. Maar het wezen is nu voortdurend actief. Het is weer werkzaam in liefde, doordat het de kracht verder leidt en ontelbare wezens daar gelukkig mee maakt en hun geestelijke vooruitgang bevordert en tegelijkertijd zichzelf tot steeds grotere volmaaktheid vormt, wat weer een vermeerderd schenken van kracht vanuit God tot gevolg heeft. En de lichtstralen die het wezen omgeven schitteren steeds meer.

Er bestaat geen begrenzing in het rijk van het licht. En lichtsferen zijn overal waar de wezens de graad van rijpheid hebben bereikt, zodat ze de goddelijke uitstraling in zich kunnen opnemen, dat ze doorstraald worden met Zijn Liefdekracht. Maar daar de volheid van de te ontvangen kracht beantwoordt aan de graad van rijpheid, zullen ook de lichtsferen verschillende lichtsterktes vertonen. Want hoe volmaakter het wezen is, des te dichter is het bij de eeuwige Godheid, die als Oerlicht een onvoorstelbare overvloed aan licht uitstraalt op al het wezenlijke.

Maar daar het volmaakte geestelijke geen begrenzing kent, kan zo het wezen steeds dichter bij de eeuwige Godheid komen, dus steeds verder vooruitgaan. Het kan de uitstraling van Liefde rechtstreeks in ontvangst nemen en toch is het niet helemaal met Hem verenigd, wanneer het niet het kinschap Gods heeft bereikt. Want dit betekent algehele samensmelting met het oerlicht. Het betekent onbeperkte ontvangst van kracht en dus hoogste gelukzaligheid.

Ieder wezen in het lichtrijk is onuitsprekelijk gelukkig en kan toch steeds nog dieper geluk voelen, hoe meer het zelf zijn liefde tot uitdrukking brengt en daardoor zijn ontvangst van licht en kracht vergroot. Maar grenzen kent het wezen dat zich eenmaal in het licht bevindt in het hiernamaals niet. En dit bewustzijn is juist zo buitengewoon gelukkig makend, dat het wezen kan streven naar steeds grotere volmaaktheid en dat de goddelijke Liefde eveneens in haar uitstraling van kracht onbegrensd is.

Maar steeds is het ontvangen van kracht door God anders te beoordelen dan de definitieve aaneensluiting met Hem, die het wezen het kinschap Gods oplevert. Want deze is één met God en zijn werk in het geestelijke rijk is een andere dan die van de lichtwezens. Ze zijn helemaal uit zichzelf scheppend en vormend bezig en bovenmate gelukkig, omdat dit werk de hoogste graad van liefde vereist en daarom hun gelukzaligheid vergroot in het onmetelijke.

Het binnengaan in het lichtrijk vindt dus al plaats zodra de ziel de rijpheid heeft verkregen die een doorstraling van licht toelaat. Maar dan zijn er ontelbare graden van volmaaktheid en bijgevolg ook ontelbare niveaus van gelukzaligheid. Daarom kan de ziel in steeds nieuwe lichtsferen binnengaan die alsmaar hoger worden. Want er is zijn geen grenzen aan datgene wat volmaakt is. De ziel zweeft steeds hoger. Ze komt dichterbij het Oerlicht en toch is ze niet volledig één met het Oerlicht als ze niet het recht van het kinschap Gods op aarde heeft verworven.

De aaneensluiting met God heeft ze echter gevonden vanaf het moment waarin ze de doorstraling van Zijn Liefde ervaart, waarin ze zo gelouterd is dat ze stralen van kracht en licht in zich kan opnemen. Want vanaf nu heeft ze ook het eeuwige

leven. Ze kan actief zijn, dus werkzaam in liefde, ze kan opstijgen in onmetelijke hoogten, ze kan licht en kracht van God in ontvangst nemen en door aaneensluiting met het geestelijke van dezelfde rijpheid dit vermenigvuldigen en onuitsprekelijk gelukzalig zijn.

Maar zoals de volheid van licht voor de mensen op aarde niet is voor te stellen, zo zijn er ook geen mogelijkheden om de gelukzaligheid te vergelijken van de wezens die de lichtsferen zijn binnengegaan. Want de mens is - zolang hij op aarde is - een onvolmaakt schepsel. Hij ziet en hoort alleen maar met de ogen en oren van het lichaam en kan zich de geestelijke wereld niet voorstellen waarin elke materie ontbreekt, die alleen geestelijk bestaat en bijgevolg ook alleen door het geestelijke in de mens - door de ziel - kan worden waargenomen en begrepen, maar ook alleen dan, wanneer de ziel een bepaalde graad van rijpheid heeft bereikt.

En daarom kan de mensheid zich van het geestelijke rijk geen voorstelling maken. Ze kan alleen geloven, en dit ook alleen maar dan, wanneer ze gewillig is en zich zal laten onderrichten zonder innerlijke weerstand. Maar ze kan er naar streven opheldering te verkrijgen en dan zal veel haar duidelijk worden. Want dan beginnen al de eerste lichtstralen uitwerking te hebben. En zoals op aarde, van nu af aan een langzaam rijpen aan inzicht, aan licht - dat wil zeggen: aan weten van de zuivere waarheid - te herkennen is, zo neemt ook in het rijk hierna de ontwikkeling van het wezen toe. Het wordt steeds volmaakter. Het sluit zich steeds meer bij God aan, het is onuitsprekelijk gelukzalig.

Maar het kindschap Gods is een hogere graad van volmaaktheid en het brengt oneindige verrukkingen met zich mee. Het is het recht van hen die op aarde al met al hun geestelijke vermogens ernaar streefden bij God te komen, die Hem liefhebben met heel hun hart en Hem willen dienen in uiterst trouwe overgave, die toegedaan lijden en aardse noden op zich nemen, die proberen Zijn wil te volbrengen en voortdurend werkzaam te zijn in liefde. Want ze trachten al op aarde zich aan de eeuwige Godheid aan te passen en daarom pakt de Liefde Gods hen vast en effent voor hen de weg naar Haar. Maar op aarde is hun lot niet gemakkelijk. Ze moeten vele beproevingen doorstaan. Ze moeten op aarde taken vervullen die grote kracht vereisen en een vaste wil om bij God te komen. Maar de goddelijke genade staat deze zielen onmetelijk ter beschikking, zodat ze het doel bereiken als ze er maar naar streven.

Amen

13 en 14 maart 1942

De aan God gelijke wil van het volmaakte geestelijke en werkzaam zijn - Scheppen en weer tot leven brengen

Al het geestelijke, dat zich met God heeft verenigd, heeft ook dezelfde wil als Hij. De kracht van God doorstroomt het en dus zal nu worden gerealiseerd wat overeenstemt met de wil van God. Want het nu volmaakte geestelijke brengt weliswaar uit zichzelf tot stand, echter in samenhang met God, doordat het zich van de kracht bedient die het vanuit God toestroomt. Het wezen kan niets anders verwezenlijken dan wat God wil. En het zal ook geen andere wil hebben, want zijn wil heeft zich geheel aan de goddelijke wil aangepast, of ook: zijn wil gaat volledig op in de wil van God.

Deze overeenstemming van denken en willen is onuitsprekelijk gelukkig makend. Het beleeft zijn bekroning daarin dat het wezen niets onmogelijk is wat het denkt en wil en het nu door de kracht van God kan scheppen en vormen naar eigen goeddunken, zonder ooit tegen de goddelijke wil in te handelen, terwijl de wil van het wezen dat ver van God verwijderd is eigenmachtig handelt en steeds dat zal willen en denken wat tegen de goddelijke ordening is gericht. Maar volmaakt kan het wezen alleen dan zijn, wanneer het zich in volledige harmonie met de goddelijke ordening bevindt.

God heeft in Zijn wijsheid en volmaaktheid alles in de meest volmaakte ordening geschapen en zal tot in alle eeuwigheid Zijn schepping leiden met Zijn wil. Bijgevolg zal ook al het wezenlijke dat de graad van volmaaktheid heeft bereikt, eveneens de schepping verlevendigen door zijn wil. Dat wil zeggen: er zullen steeds nieuwe scheppingen ontstaan door de wil van het geestelijke, want God laat tot eigen diepe vreugde deze wezens scheppen en vormen in Zijn opdracht, in overeenstemming met Zijn plan en wijsheid. En dit is de oerstaat van het geestelijke, in welke het na ondenkbaar lange tijd weer is binnengegaan.

Het geestelijke komt zijn aanvankelijke bestemming na, doordat het de oerkracht - de liefde - tot vorm laat worden volgens zijn gedachten en zijn wil. En dit betekent voor het wezenlijke een graad van gelukzaligheid die onvoorstelbaar is, maar die ook aan al het wezenlijke ten doel is gesteld. En al gaan er ook eeuwigheden overheen, het volmaakte zal onafgebroken zijn gelukkig makende werkzaamheden uitvoeren en scheppen en vormen, en zo het universum met steeds nieuwe scheppingen vullen, die weer ten doel hebben het nog onvolmaakte wezenlijke naar volmaaktheid te leiden.

De taak van het wezenlijke bestaat dus alleen uit het weer doen opleven van de schepping, met als doel de volmaaktheid van het geestelijke dat de schepping in zich draagt. En deze taak is het voorrecht van de lichtwezens die zich in een hoge graad van volmaaktheid bevinden. Dat wil zeggen: ze zijn door wederzijdse aaneensluiting als het ware grote krachtzenders geworden die dus nu ook dienovereenkomstig kunnen werken. Ook zullen deze vele wezens slechts één wil hebben, omdat zij - met de kracht uit God - ook door Zijn wil worden doorstroomd.

Want het teken van hun gelijkenis met God is, dat hun denken enkel en alleen het verlossen van het nog onrijpe geestelijke betreft, omdat deze lichtwezens met innige liefde voor de onverloste zielen zijn vervuld en hen graag naar God willen leiden. Ze proberen hun dus eveneens de gelukzalige staat te doen toekomen. Dus moeten ze het denken van die wezens eerst veranderen en ontvankelijk maken voor licht en liefde. Dit is wederom het werkzaam zijn van de lichtwezens uit het hiernamaals, waardoor ze een taak vervullen die hun opgedragen is.

De onderrichtende krachten zijn eveneens onafgebroken aan het werk, want hun missie is buitengewoon moeilijk en vergt zo nu en dan lange tijd voor ze succes heeft. Ook deze lichtwezens vervullen alleen maar de wil van God, dat wil zeggen: zoals Gods Wijsheid het geestelijk voedsel de wezens op aarde en in het hiernamaals wil doen toekomen, zo delen de lichtwezens dit uit. Want ze hebben het hoogste inzicht en weten daarom ook in welke vorm en hoeveelheid het nog onvrije geestelijke de gaven Gods kan worden aangeboden en in welke staat van rijpheid de ontvangende zielen zich bevinden.

Elke bezigheid van de lichtwezens betreft alleen de verlossing van het nog onvrije geestelijke, zoals ook de wil van God onophoudelijk de van Hem eens uitgegane kracht weer tot Zich wil doen komen, dus al het geestelijke wil terugwinnen dat zich van Hem heeft verwijderd. Elke activiteit van de lichtwezens heeft als doel de uiteindelijke vereniging van het nog van God gescheiden geestelijke met God en daardoor het grootste geluk, door het werkzaam zijn met God en voor God in overeenstemming met Zijn wil.

Amen

BD.4008

26 maart 1947

Het kindschap Gods - Eenwording van Jezus Christus met God

Het geestelijke doel van de mens moet zijn het verkrijgen van het kindschap Gods. Want de mogelijkheid is hem gegeven, dat hij zich gedurende de tijd van zijn leven op aarde tot een uiterst helder lichtwezen kan vormen en in volledige verbondenheid met God van de aarde heengaat. Dit is de eenwording met God die ook Jezus Christus op aarde heeft bereikt en die alle mensen kunnen bereiken, wanneer ze daar in volle ernst naar streven. Het gaat niet over de kracht van een mens, het vereist alleen de sterke wil zo te leven als Jezus Christus op aarde heeft geleefd, in onzelfzuchtige liefde voor de naaste.

Onzelfzuchtige naastenliefde heeft Jezus de mensen gepredikt en ze is en blijft de kern van de christelijke leer. Ze is de inhoud van het evangelie dat Zijn discipelen in de wereld moesten verbreiden. Maar het gevolg van een christelijk leven in liefde is iets onvergelijkbaar heerlijk. De mens is een kind van God geworden, Zijn erfgenaam, en het gaat binnen in alle rechten van de Vader. Het kan net als Hij scheppend en vormend werkzaam zijn en in hoogste gelukzaligheid Zijn kracht gebruiken, die het door de innige band met God vervult.

Er bestaan wel ontelbare graden van gelukzaligheid, van licht en kracht. Al naar gelang de graad van rijpheid bevinden de zielen zich in een gelukzalige staat, als ze maar ontvangers zijn van licht en kracht, dus eens in het lichtrijk zijn opgenomen. Maar nog oneindig veel gelukzaliger is een kind van God, want het heeft de graad van volmaaktheid bereikt, die de meest innige nabijheid en verbinding met God toelaat. Het voelt zich niet meer van Hem gescheiden. Het voelt zich één met Hem en heeft toch het bewustzijn van zijn individueel bestaan. Het bezit zijn vrije wil nog, maar die heeft zich volledig aan de wil van God aangepast. Het is een gelukzalige staat van samenzijn, een voortdurend begeren en verschaffen van de Liefde Gods. Het is de meest gelukzalige harmonie, onvermoeibaar gelukkig makend werkzaam zijn en eeuwigdurend opwaarts streven. Want de volmaaktheid heeft geen grenzen en voortdurend streven behoort ook tot de gelukzaligheid, omdat het nooit zonder resultaat is.

En deze hoogste graad van gelukzaligheid kan de mens op aarde al bereiken als hij het ernstig wil. Maar slechts weinig mensen streven ernaar. Slechts weinig mensen nemen het lot gelaten op zich dat hun is opgelegd om in korte tijd rijp te kunnen worden. Want ondanks ijverig werkzaam te zijn in liefde, moet de ziel gezuiverd worden door leed, wil ze het licht in alle volheid in zich kunnen opnemen. Ze moet op aarde strijden en veel leed en ontberingen verdragen. Ze moet de weg gaan die Jezus op aarde ging, liefhebben en lijden. Ze moet het kruis dragen tot het einde toe. Dan zal de ziel samensmelten met God. Ze zal één worden met Hem. Ze zal Zijn kind zijn en blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.6955

26 oktober 1957

Alleen op deze aarde is het kindschap Gods te bereiken

Alleen op aarde is het voor u mogelijk de hoogste graad van volmaaktheid te bereiken, zodat u als ware “kinderen” van God de gelukzaligheid zult kunnen binnengaan. De aarde is de plaats voor de vorming van het geestelijke, wat de hoogste eisen stelt aan de wil van de mens. Alle scholen in het hele universum dienen het geestelijke om rijp te worden en ze kunnen het ook onmetelijke gelukzaligheid bezorgen. Maar alleen een gang over deze aarde kan het wezen het kindschap Gods opleveren, een graad van gelukzaligheid die rechtstreekse doorstraling van kracht en liefde betekent, allergrootste nabijheid van de hemelse Vader en een schouwen van aangezicht tot aangezicht in alle heerlijkheid.

De graden van gelukzaligheid in het rijk van licht zijn zeer verschillend en het betekent al geluk en gelukzaligheid wanneer een wezen toch al in het rijk van licht is opgenomen. Maar de graad van gelukzaligheid kan voortdurend groter worden en dit begrip kan u mensen niet echt duidelijk worden gemaakt zolang uw denken nog beperkt is, zolang u nog op aarde vertoeft. Maar toch zult u ertoe kunnen worden opgevoed naar het hoogste doel te streven, dat de gang over de aarde u kan opleveren. U zult moeten weten en geloven dat God u op deze aarde heeft belichaamd, omdat Hij juist u graag een onvoorstelbaar mooi lot wil bereiden. Maar u zult dat zelf moeten verwerven. Hij kan het u niet schenken, maar Hij biedt u alle mogelijkheden om u het bereiken van het doel te garanderen.

De zielen die de gang over deze aarde gaan, zijn al uit diepste diepten omhoog geklommen. Ze hebben zo'n ontzettende lijdensweg achter zich, dat ze zo voorbereid zijn om de laatste korte weg nog te kunnen gaan. Maar juist deze laatste tijd van beproeving is gevaarlijk, omdat ze - na eindeloos lange tijd van uiterst kwellende kluistering - nu een zekere vrijheid voelen en deze gemakkelijk kunnen misbruiken. Juist deze aarde is een plaats van verzoeking, omdat de zielen die op de aarde belichaamd zijn, de meest trouwe aanhang van de tegenstander van God waren, die hij ook niet wil teruggeven en daarom werkt hij aanhoudend in op het geestelijke, dat opwaarts streeft.

Maar wanneer deze eertijds meest trouwe aanhangers van de gevallen oergeest in staat zijn zich los te maken uit diens boeien, dan staat hun ook een buitengewoon heerlijk lot te wachten. Want dan heeft er zich een verandering in hen voltrokken van een “schepsel” Gods tot een “kind” Gods, wat echter ook een volledige

overgave aan God vereist. Een totale verandering van hun wezen, een in hoge mate zich vormen tot liefde. Vandaar een gang over de aarde die buitengewoon zwaar en smartelijk is, wil hij naar het doel voeren.

Weinig mensen bereiken echter deze hoge graad van volmaaktheid. Toch wordt de gang over de aarde door God meer gewaardeerd dan een gang door de andere verblijfplaatsen om er rijp te worden, die lichtere voorwaarden aan de wezens stellen. Hun is echter ook geluk en gelukzaligheid beschoren, wanneer ze maar de taken vervullen die hun gesteld worden in al die scholen van de goddelijke Liefde. Al het geestelijke moet de weg terug weer vinden en de gelukzaligheid bestaat daarin, dat er geen einde is, dat het wezen onophoudelijk streven zal om onafgebroken vervulling te vinden, dat ook de gelukzaligheid voortdurend toeneemt, die God diegenen bereidt die dichter bij hem komen.

Maar de mensen op aarde weten niet wat ze kunnen bereiken door hun gang over de aarde. Ze weten niet dat ze ontelbare tussenstadia kunnen overslaan, dat het hun mogelijk is een plaats te verwerven aan het hart van de Vader die hen eeuwig schadeloos stelt voor het zwaarste lot op aarde, voor een gang over de aarde die hun bijna ondraaglijk lijkt. En op deze aarde heeft God Zich daarom ook belichaamd als mens, om de mensen te tonen hoe het leven van een mens geaard moet zijn om dit hoogste doel te bereiken. Hij heeft hun getoond dat het mogelijk is door liefde en leed de ziel zo te vergeestelijken dat ze zich volledig met God aaneen kan sluiten, om dan in deze algehele vereniging met de Vader onuitsprekelijk gelukzalig te zijn en voor eeuwig te blijven.

Amen

BD.7013

9 januari 1958

Het begrip tijd in de staat van volmaaktheid

Voor het volmaakte wezen lijkt de periode van het verleden als een ogenblik, ofschoon het elke afzonderlijke fase kan overzien en ook steeds weer kan beleven als in het nu. Maar al het pijnlijke maakt geen indruk meer op het wezen, want de grote erbarmende Liefde van God is voor hem steeds opnieuw zichtbaar wanneer het wezen zich verplaatst in het verleden. Maar tijdsbesef bestaat er niet meer voor wat volmaakt is geworden. En wat het wezen ook in zijn gedachten overdenkt, het zal steeds alleen zijn Schepper en Vader loven en prijzen en geen gelegenheid voorbij laten gaan Hem zijn dank te betuigen in de vorm van verlossend werkzaam zijn.

En een terugblik in het verleden moet ook steeds weer mogelijk zijn, om het geestelijke dat nog in de kluistering van de materie smacht steeds weer bij te staan en het in andere vormen over te plaatsen. Een taak die is opgedragen aan het volmaakte dat deel mag nemen aan het scheppen en voortbrengen naar de wil van God. Weliswaar is het verleden voor ieder lichtwezen slechts als een vluchtig ogenblik, maar voor het nog gekluisterde geestelijke zijn het eeuwigheden. En omdat het lichtwezen op de hoogte is van de kwellingen in deze eeuwigheden, staat het wat geketend is in innige liefde bij om het te helpen vrij te worden.

Maar Gods schepping is oneindig. Het aantal gevallen wezens is onvoorstelbaar. En daarom is ook het aantal van de in dienst van God staande lichtwezens onmetelijk groot. Want er is bij God geen beperking, omdat Hij het volmaaktste Wezen is en omdat al het volmaakte geen beperking heeft. En dus zullen er eeuwigheden lang ook scheppingen bestaan die onvolmaakt geestelijks bevatten. En eeuwigheden lang zal het verlossingswerk zich aan dat geestelijke voltrekken, omdat de liefde van het al verlore voortdurend toeneemt en zijn gelukkige dankbaarheid zich onafgebroken uit in verlossend werkzaam zijn. En het hoort ook bij de gelukzaligheid van een volmaakt wezen, dat het in het verleden kan schouwen en het verleden als nu kan beleven, omdat zijn liefde voor God daardoor voortdurend toeneemt, omdat het dan ook als lichtwezen de niet te overtreffen Wijsheid van God inziet en elke afzonderlijke omvorming - die het moest doorlopen - hem als een kostbaar wonderwerk voorkomt, dat hem steeds weer de Liefde van de Vader voor Zijn kind bewijst.

Wat eens voor het wezen onuitsprekelijke kwelling betekende, zal nu het lichtwezen gelukkig maken en ertoe aansporen zelf zulke vormen te scheppen, om in overvloeiende liefde ongelukkig wezenlijks daarin te bergen, opdat het eveneens die gelukzaligheid bereikt, die het lichtwezen is vergund. Omdat liefde, wijsheid en macht nu het lichtwezen eigen zijn, is het ook evenzo scheppend werkzaam. En omdat het op de hoogte is van het doel en resultaat van elk scheppingswerk, zal het in zijn activiteit niet verzwakken, steeds scheppend en werkend in liefde voor God en voor het onverloste. Want het bezit ook de macht tegenover de tegenstander van God. Het ontrukkt hem het geestelijke om het naar zijn God en Vader toe te leiden, want het is toch ook op de hoogte van de toekomstige gelukzaligheid van het wezen, wanneer het van alle vormen bevrijd zal zijn.

Voor het volmaakte wezen is er geen leed en kwelling. Maar het is op de hoogte van de kwellingen van het onvolmaakte en tracht dit ervan te bevrijden. Daarom kan het zijn eigen wording door de schepping steeds weer als nu beleven. En het zal toch onuitsprekelijk gelukkig zijn bij de herinneringen aan zijn ontwikkelingsgang. En er zullen steeds weer nieuwe plannen in hem rijpen, die

bevorderlijk zijn voor de verlossing. Het wezen zal steeds nieuwe scheppingen laten ontstaan. Het zal in meest innige verbondenheid met zijn Schepper en Vader van eeuwigheid ook diens kracht ontvangen en deze weer gebruiken om scheppend werkzaam te zijn, omdat zijn wil gelijk is aan de wil van God, die al het eens gevallen weer wil terugvoeren om het voor eeuwig gelukkig te maken.

Amen

BD.7627

20 juni 1960

Aaneensluiting - De gelukzaligheid van de evenbeelden Gods

Het einddoel van uw aardse leven is de vereniging met Mij. U moet de aaneensluiting met Mij gevonden hebben wanneer het uur van de dood in aantocht is, u moet zonder vrees en schrik heengaan naar het rijk hierna, u moet alleen van verblijfplaats wisselen en weer belanden in het Vaderhuis, dat u eeuwigheden geleden verlaten hebt. U moet weer de weg naar huis, naar Mij, hebben gevonden en nu ook weer gelukkig zijn zoals u dat was in het allereerste begin.

Dit is de zin en het doel van uw bestaan op aarde en uw voortdurend streven moet zijn dit doel te bereiken, want het is u mogelijk. Het is niet iets onmogelijks wat Ik van u verlang. U bent Mijn kinderen, u bent van Mij uitgegaan en het moet heel vanzelfsprekend zijn, dat u er naar streeft weer naar Mij, uw Vader terug te keren, omdat de Liefde van de Vader u trekt en omdat u in het allereerste begin toch geschapen was als Mijn evenbeelden. En daarom moet de vereniging met Mij meer beantwoorden aan uw wezen dan de verwijdering van Mij. En daarom bent u ook op deze verre afstand nooit gelukkig geweest en kunt u ook pas na onze vereniging weer gelukkig genoemd worden, want met Mij verenigd te zijn, betekent ook: weer door Mijn Liefde doorstraald te worden, wat een onvoorstelbare gelukzaligheid betekent.

U bent Mijn schepselen en hoort onherroepelijk bij Mij. Uw afval van Mij was een daad van verkeerd willen en verkeerd denken. Zodra uw willen en denken maar weer in de juiste ordening verkeert, zult u ook weer de aaneensluiting met Mij zoeken, u zult weer alles doen om de afstand van weleer te verkleinen. En dit zal u ook in het aardse leven lukken, omdat Ik Zelf vurig verlang naar deze aaneensluiting en u daarom ook help omdat Mijn Liefde u trekt en u deze Liefde van Mij niet vermag te weerstaan, als u weer de juiste ordening bent binnengegaan.

Het is waarlijk een heerlijk lot dat u wacht, wanneer u zich met Mij verenigd heeft. Het lichtrijk opent zich weer voor u, u kunt werken in kracht en licht en vrijheid naar uw wil, die echter toch ook Mijn Wil is. U zult zaligheden kunnen genieten waarvan u nooit gedroomd zou hebben u zult zien en horen wat uw ogen en oren nog nooit op aarde gezien en gehoord hebben, want Ik heb aan allen die van Mij zijn onmetelijke zaligheden bereid, die Mij liefhebben en zich daarom met Mij voor eeuwig verbonden hebben. Want het is de liefde, die deze innige band vlecht om Vader en kind, de liefde, die in u ontstoken moet worden tijdens uw leven op aarde en die dan het hart van de mens zo doorstraalt, dat het de verbinding met Mij, als de eeuwige Liefde tot stand brengt dat de mens nu zijn oerwezen weer aanneemt, dat hij wordt wat Ik Zelf ben van eeuwigheid: Liefde.

En zo moet een mens die zichzelf weer verandert tot liefde onafscheidelijk met Mij verbonden zijn, hij moet weer zoals in het begin door Mijn Liefde worden doorstraald, hij moet zo dicht bij Mij zijn, dat we innig versmolten zijn door de liefde en dus moet zijn terugkeer naar Mij hebben plaatsgevonden, die zin en doel van zijn aardse leven was.

En met deze band is er geen terugval meer naar de diepte, het wezen heeft zijn wilsproof doorstaan, het is van schepsel Gods tot kind van God geworden, het heeft de volmaaktheid op aarde bereikt, het heeft weer alle eigenschappen en vermogens opnieuw verworven die het eens door zijn afval van Mij prijs gaf. En Ik heb nu Mijn doel bereikt Mijn heilsplan van eeuwigheid is bij dit wezen met succes gerealiseerd, dat wil zeggen: wat Ik niet kon scheppen is door dit heilsplan toch bereikt: wezens die aan God gelijk zijn - kinderen die tot volmaakte wezens werden door de vrije wil, niet door Mijn Almacht.

Nu pas heb Ik ware kinderen, die in alles Mijn evenbeeld zijn, die naast Mij en in Mijn Wil scheppen en werken kunnen en toch hun eigen wil gebruiken, die echter gelijk gericht is met de Mijne, omdat de volmaaktheid zoiets garandeert.

En u, mensen kunt dit doel bereiken, want Ik Zelf verlang vurig naar de aaneensluiting met u en Ik zal waarlijk alles doen wat u naar het doel voert, wanneer uw wil zich maar aan de Mijne onderwerpt wanneer u zich gewillig onder Mijn leiding stelt, wanneer u volledig bewust streeft naar de vereniging met Mij en wanneer u in de liefde leeft, en dat al hier op aarde. Dan komt u met elk werk van liefde dichter bij Mij, dan laat u Mijn tegenwoordigheid in u toe, en dan moet ook de vereniging plaatsvinden, want: "Wie in de liefde blijft, die blijft in Mij en Ik in hem". De liefde dus is de band die ons samenbindt en nu eeuwig onverbreekelijk is.

Amen

